

Rojava'da yaşanan süreç devrim midir? -1-

Rojava'daki gelişmeler hem Suriye'nin geleceği bakımından, emperyalist ülkeler de dahil bölgesel ülkelerin hem de Türkiyeli ilerici ve devrimcilerin ilgi alanına girmektedir.

Rojava'da yaşanan gelişmeyi nasıl değerlendirmek gerektiği üzerine ilerici, demokrat ve devrimci cemahta bir tartışmada söz konusudur. Zira bu ilginin nedenlerden birisi sorunun

Kürt meselesi bağlamı olması, ama yine bununla bağlantılı olarak Kürt Ulusal Hareketi'nin ideolojik-politik çizgisinde bir önderlikle sürecin örgütleniyor olmasıdır. [Sayfa 13](#)

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 83

Gerçekler devrimcidir!

9 Ocak 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Asgari yaşamak istemiyoruz!

Yeni yıla tıpkı öncekilerde olduğu gibi zam yağmuru ile girdik. Ehliyetten pasaporta, emlak vergisinden tapu harcı ve trafik cezalarına kadar birçok alanda 1 Ocak itibarıyla zamlı tarife yürürlüğe girdi. 17 Aralık'ta yapılan rüşvet ve yolsuzluk operasyonlarında deste deste paraları evlerindeki kutularda sakladıkları açığa çıkan ve emeğimizden gasp ettikleri paralarla adeta hanedanlık kuranlar, bize açıklık ve sefaleti reva görüyor.

Onlar, bizim alınterimiz üzerinden kurdukları soygun düzeni ile sefahat sürerken bizi asgari yaşama mahkum

etmek istiyorlar. Milyon dolarlık yolsuzluk yapanlar ve onları koruyan, kollayan sömürü ve zulüm çarkı, biz emekçilere, 846 lirayı layık görüyor. 26 Aralık'ta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Faruk Çelik** tarafından açıklanan asgari ücret, yolsuzluk ve talanın birkaç bakan, milletvekili ve bürokratla sınırlı olmadığını, devletin biz emekçilere yönelik geleneksel refleksi ve varoluşu olduğunu gösterdi bir kez daha. 604 simitin alınabildiği asgari ücreti kabul etmeyeceğiz, asgari yaşama, yoksulluğa ve yoksunluğa boyun eğmeyeceğiz. Biz dünyayı üreten ve yaratanlarız!

Özgür Gelecek'ten

Bu yıl hiç de "kolay" geçmeyecek!

Merhaba,

Yeni bir yılın ilk günlerindeyiz. Ve daha ilk günlerde, bu senenin egemenler açısından hiç de kolay geçmeyeceğini gösteren onlarca gündem yaşandı. İstanbul-Taksim metrosunda akbil parası olmadığı için "güvenlik" tarafından komalık edilen **Aykut** için, komada 15. yaşına giren **Berkin** için Gezi isyan ruhu ile gerçekleştirilen eylemler... Roboski katliamının 2. yıldönümünde dinmeyen acı... 17 Aralık yolsuzluk operasyonunun ardından hala ortalağa dökülmeye devam eden pislikler...

Gazetemizin sayfalarında yer verdiğimiz tüm bu gündemlere ek olarak **9 Ocak 2013**'te katledilen 3 Kürt kadının siyasetçiyi anma vesilesiyle "barış sürecinde" gelinen noktaya dair yorumlara, Rojava'daki gelişmelerin nasıl tanımlanması gerektiği üzerine, Sincan'da çocuk tutsaklara yönelik saldırılara, Amed'de yaşanan bir taciz olayına yönelik **Yeni Demokrat Kadın** tarafından yapılan açıklamaya da yer verdik. Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Yeni yılda yeni direnişlere...

[Sayfa 05](#)

Göğün Yansı

Bir savaş arenasını olarak... -2-

[Sayfa 07](#)

Gündem

"Yeni Türkiye" çökerken...

[Sayfa 03](#)

Pusula

Arınma ve ilerleme

[Sayfa 11](#)

[İşçi-Köylü / 04](#)

Asgari ücret, yolsuzluk, zamlara karşı...

[Zıman Azad / 06](#)

3 Fidan'ın yıldönümünde; "Barış Süreci" nereye?

[Sentet / 09](#)

"Paralel" değil, "düz" devlet!

[Halkın Gündemi / 15](#)

Sincan'da çocuk tutsaklara saldırı

Gençliğin baharı: 2013!

Gençliğin dünya ölçeğindeki konumunun isyanların temel odaklarından birini oluşturmasının en güzel örneklerini 2013'te gördük. Gezi İsyanı'yla Türkiye'de sokağa çıkan milyonlar, düzene bir taraftan taşlarıyla isyan ederken diğer taraftan sosyal medyayla direniş çemberini genişletmiş, esprileriyle duvarları süslemiştir.

Tarihsel değerdeki günleriyle geride bıraktığımız yılın, gençlik cephesinden önemine dikkat çekme zorunluluğumuzun, gençliğin gelecekteki misyonu ile ilgili olduğu açıktır. Geçmiş isyan ve devrim deneyimlerinde de gördüğümüz gibi gençliğe her zaman ayrı bir vurgu yapılmaktadır. 2013'e gerek Türkiye gerekse dünya açısından baktığımızda gençlik, isyan günlerinin en dikkat çeken kesimini oluşturmuştur. Bu nedenle 2013'ü gençliğin baharı olarak tanımlamak yanlış olmayacaktır.

Gençlik İsyanda

Türkiye açısından ayrı bir vurguyu içeren gençliğin bütün özgün yanlarını en çok gördüğümüz zaman dilimini Haziran ayının isyanla geçen günleri oluşturmaktadır. Haziran'ın sıcaklığı, isyan ateşiyle harlanırken gençlik, militanlığıyla sokakları fethe çıkanlara karışmış; yaratıcılığıyla isyanı renklendirmiştir. Egemenlerin önüne barikat kurmadığı, Taksim'den Kızılay'a, İzmir'den Antakya'ya, Erzincan'dan Derim'e ve daha birçok yere yayılan öfke selinde gençliğin heyecanı akmıştır.

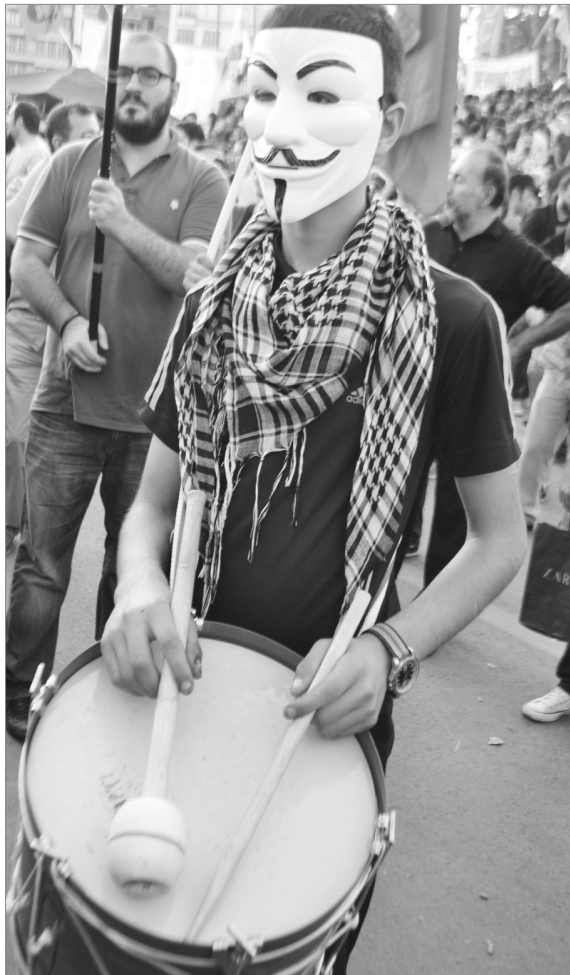
Gençliği isyana "teşvik eden" temel olgulardan birinin baskı ve yasaklamalarla dolu yakın geçmiş olduğu ortadadır. Bu kapsamda, AKP'nin ve özel olarak da Tayyip'in çabalarına vurgu yapmak gerekiyor. Hatırlanacaktır ki Tayyip, izlenen dizilerden, içilen içkilere kadar bir dizi alanda emirler yağdırmıştır. Gezi İsyanı'nın öne çıkan vurguları bu kapsamda olsa da, gerçek dinamiklerin çok derinlere işaret ettiği ortadadır. Derinlerde; **gençliğin geleceğinin elinden alınması** gerçekliği vardır. Bu durum öğrenci gençlik cephesinde eğitim sisteminin, bilimsel-akademik kaygılardan bir hayli uzaklaştırılmış olması ve bu kapsamda sömürüye dayalı sistem gerçekliği, okuyanın da geleceğini elinden almaktadır.

Liseli gençlik cephesinde, Cemaat-AKP kapışmasında da gündeme gelen **dershaneler** bu duruma bir örnektir. "Prestijli" denebilecek mesleklerin dahi geleceğe bir yatırım anlamına gelmediği ortadadır. Burada Bologna Projesiyle hayata geçirilen uygulamaların payı büyüktür. Yetkin mühendislik, ücretli avukatlık ve daha bir dizi uygulamayla bu meslekler yalnızca "prestij"lerini kaybetmemiş, eğitimini alanların parmağında "altın yüzük" olmaktan da çık-

mıştır. Öğrenci gençliğin gelecekteki durumu önemli bir boyutuyla da işsizler ordusuna vurgu yapmaktadır. İşçi gençlik için ise "gelecek" sözünü bile etmek mümkün değildir. Uzun çalışma saatleri ve tam gün sömürü anlamına gelen bu durum emperyalist-kapitalist sömürü düzeninin gerçekliğinin en çıplak haliyle görüldüğü tarafı oluşturmaktadır. Gezi İsyanı'na akan zamanın, gençlik açısından genel durumunu bu şekilde özetleyebiliriz.

Gençliğin dünya ölçeğindeki konumunun isyanların temel odaklarından birini oluşturmasının en güzel örneklerini 2013'te gördük. Gezi İsyanı'yla Türkiye'de sokağa çıkan milyonlar, düzene bir taraftan taşlarıyla isyan ederken diğer taraftan sosyal medyayla direniş çemberini genişletmiş, esprileriyle duvarları süslemiştir. Taşların atılması, barikatların kurulması, çemberin genişletilmesi, duvarların süsleniş biçimleri gençliğin özgün yanını da bir kez daha göstermiştir bizlere. Egemenlere ecel terleri döktüren bu isyanla, korku duvarları da yıkılmaya başlamıştır. Direniş, ölümsüzleşenleriyle güçlenmiş; tutuklama tehdidi de sökmemiştir. Gazına, sopasına, tekmelelerin hasına "eyvallah" denmiştir. Sosyal medya kullanımında dünya ikincisi olan Türkiye, sosyal medyanın nasıl devrimcileştiğinin de kanıtı olmuştur.

İsyanı yaratan koşullar, benzer

olunca isyan da yalnızca Türkiye'de olmamıştır. Brezilya başka bir güzel örnektir. Otobüs biletlerinin 1,5 dolardan 1,6 dolara yükseltilmesi isyanın başlangıç noktası olmuştur. Brezilya'da da (Gezi İsyanı'nda meselenin "üç beş ağaç" olmaması gibi) "mesele 20 Cent değil"di. "Brezilya'yı değiştirmek için sokaktayız" diyen kitleler Türkiye'ye göndermeleriyle dayanışmanın sınır tanımadığını göstermiştir. Futbolun başkentlerinden olan Brezilya'da sokaklar "dünya kupası kimin için" denerek doldurulmuş, zam geri alınsa da boşaltılmamıştır. Fransa'da 2013 Aralık ayında vergi zamlarına karşı sokağa çıkan on binler de öfke selinin bir başka dalgasını oluşturmuştur.

Gençlik Hedefte!

Söz konusu gençlik olunca, egemenlerin saldırıları da vites artırmaktadır. Sistemin dönem sözcüsü Tayyip'in, gençlik üzerine demeçleri yakın gelecekte gençliğe yönelik saldırıları tarif etmektedir. Saldırıları, örgütlü gençlik üzerinde yoğunlaştırılırken demeçler de buna göre verilmektedir. Bunun en bariz örneklerini "kızılı-erkekli terör evleri" açıklamalarında ve "üniversiteyi 6 yılda bitireceksin" restinde gördük. AKP'nin Kızılcahamam kampında verdiği demeçte Tayyip "üniversite öğrencisi genç kız erkek öğrenci ile aynı evde kalıyor. Bu muhafazakâr, demokrat yapımıza ters" demişti. Kadınların "namus bekçiliğine soyunan" Tayyip ve temsil ettiği mevcut sistem, örgütlü gençliğe saldırı kanalı açma telaşındadır. Bu sefer söyledikleri de "kızılı-erkekli kalıyorlar" olmuştur.

Tayyip bir başka açıklamayla da okulu uzatanlara saldırmış; "Şu anda sınırsız bir af diye bir şey tanımıyoruz... Kardeşim... Bitirdin bitirdin. Bitiremediğin takdirde artık güle güle" demiştir.

Bir taraftan yeni YÖK Disiplin Yönetmeliği ile üniversite içerisindeki muhalefeti bastırmaya amaçlayan egemenler diğer taraftan da yasaklar ve baskılarla gençliği teslim almaya çalışmaktadır. Yönetmelik, üniversite içerisinde izinsiz afiş asmayı, bildiri dağıtmayı engellemeyi amaçlarken, bir taraftan da polisin üniversite içerisinde kurumsallaştırılması için genelge çı-

kartılmaktadır. Dershane-okul-ev üçgeninde sıkıştırılan liseli gençlik de dâhil bütün bir gençliğin sömürü çarkında her gün yeni bir saldırı silsilesiyle karşı karşıya kaldığı açıktır.

Gelecek gençlikte

Toplumsal muhalefet dinamiklerinin daha da güçlendiği ve isyan dozajında ilerlediği 2013'lü günlerin bizler de dâhil bütün ezilen kesimleri etkisi altına aldığı açıktır. İsyana süresince sokaklardan ayrılmayan bizlerin, bu olumlu etkiden beslenerek geleceği adımlayacağı açıktır.

Yeni Demokrat Gençlik dönem başından bu yana tüm çalışmalarımızın Gezi'nin olumlu etkisi altında geçtiği Konferans tartışmalarımıza da yansımıştır. "Polis defol, üniversiteler bizimdir" şiarlı, devlet terörü üst başlığında topladığımız kampanya çalışmalarımız da olumlu etkilerin örnekleriyle doludur. Kolektif çalışma anlamında attığımız adımlar gerek politikamızın belirlenmesinde, gerek dergimizin çıkış sürecinde, kitlelere ulaştırılmasında kendini göstermektedir. Bu olumlu adımların temel dinamiğinin yükselen toplumsal muhalefet olduğu ortadadır.

Buzu kırıp yolu açan kitlelerin isyan çığıyla yankılanan sokaklar, "acıyı bal, meydanları dar eyleyenlerin" yeni isyanlarına da tanıklık edecektir. Bunun en önemli kanıtını da Haziran sonrası yankılanma oluşturmaktadır. Gülsuyu'nda kentsel dönüşüm, çetelere, ODTÜ'de ranta ve Tuzluca'yı'da asimilasyona karşı direnişte yankılanmalar kendini göstermiştir.

17 Aralık'ta yapılan "yolsuzluk operasyonu" AKP'de yaprak dökümü haline dönüşmüşken, sokaklar bir kez daha Gezi sloganlarıyla yankılanmıştır. Egemen klikler kendi iç çatışmalarıyla krizlerinin faturasını bir nebze de olsa öderken gerçek faturanın ezilen milyonlar cephesinde hazırlandığını da görmektedir. Bu korkunun bütün klikler açısından ortaklığı, birbirlerine kenetlenme taktiğini elbette doğurabilir. Bizlere düşenin açılan her kanaldan akarak geleceğe bir adım daha yaklaşmak olduğu aşikârdır.

Gençliğin baharına dönüşen 2013'te geleceğe bir hayli yatırım yapılmışken; 2014'ün yeni direniş ve isyanlarla anılacağı ortadadır.

“YENİ TÜRKİYE” ÇÖKERKEN!

17 Aralık'tan bu yana Türkiye halkı AKP ve Gülen Cemaati arasında yaşanan çatışmanın ürünü olarak yolsuzluk, rüşvet, rant paylaşımına dayanan kirli ilişkilere tanık oluyor. Gelişmeler, özellikle de hakim sınıfların gerçek yüzü ve devletlerinin niteliğini göstermesi açısından Türkiye halkı için son derece önemli gerçekleri ortaya sermektedir. **Bu açıdan yaşanan gelişmeler hayırlıdır.**

Meselenin daha da hayırlı olması, bundan sonra devrimcilerin göstereceği çabaya bağlıdır. Yoksa tarihsel tecrübe fazlasıyla göstermiştir ki; açığa çıkan bu olanaklar, yolsuzluğa, rüşvete, ranta ve talana dayalı düzeni teşhir etmede ve kitlelerin demokratik devrime katılımı lehine kullanılmazsa kaçınılmaz biçimde, hakim sınıf partilerinin “muhalif” olan kliklerinin temsilcisi partilerin işine yarayacaktır. Dolayısıyla bizler açısından temel sorun, düzenin teşhiri için olanakların ortaya çıkması değil, -ki bu durum her zaman vardır- bu olanakların azami oranda her türlü yol ve yöntem kullanılarak demokratik devrimin güçlendirilmesi için kullanılmasıdır.

Yaşanan gelişmeler bir kez daha Türk hakim sınıflarının ve onların devletin gerçek yüzünü açık etmiştir. Yaşananlar özellikle de AKP'nin son dönemde kitle iletişim araçlarını kullanarak yapageldiği İslamcı söylemle harmanlanan “Yeni Türkiye” imajının büyük bir yara almasına neden oldu. Hem hakim sınıfların kendi arasındaki mücadelede, hem halka yönelik saldırıganlıkta ve hem de yolsuzluk, rüşvet, rant ve talanın devamında “Yeni” Türkiye'nin “Eski” Türkiye'den farkı olmadığı net olarak açığa çıktı.

KEMALİST “ESKİ” TÜRKİYE'DEN İSLAMCI “YENİ” TÜRKİYE'YE!

Türk hakim sınıflarının AKP'de bir koalisyon şeklinde temsil edilen klikleri, son on yılda kendisini Kemalist olarak tanımlayan kliğin devlet aygıtı üzerindeki denetimini önemli oranda geriletmiş ve temsilcisi olduğu kliğin iktidar aygıtı üzerindeki tahakkümünü daha da güçlendirecek adımlar atmıştır. AKP ve özellikle de başbakan R. T. Erdoğan'da temsil edilen yasama gücü, hem yürütmeye hem de yargıda kendi kadrolarını atayarak, güçlerini olabildiğince tahkim etti. Türk hakim sınıflarının AKP'de temsil edilen kliği sadece devlet aygıtında değil aynı zamanda başta ekonomik alan ve medya olmak üzere daha bir dizi alanda da yeni adımlar attı, mevzilerini genişletti.

Şunu net olarak ifade etmek gerekir; Türkiye attığı her adımda hem günümüzün modern tefeci sermayesi olan emperyalistler hem de onların Türkiye pazarındaki temsilcisi olan sınıfların çıkarlarını gözetmek zorundadır. Bu haliyle AKP bir yandan -başını İslamcı söylemi ön planda olan

Türk hakim sınıf kliğinin çektiği- komprador bürokrat burjuvalar ve büyük toprak ağalarının çıkarlarını temsil ederken, diğer yandan ise bu güçlerin emperyalizme hizmetinde kusur etmemesini ve böylelikle rant ekonomisinden daha fazla pay almalarını sağlamaya çalıştı.

Diğer bir ifadeyle; Erdoğan şahsında AKP'nin son on yıldır uyguladığı politikalar, modern tefeci sermayenin ve onunla Türkiye pazarında uşaklık temelinde iş tutan Türk hakim sınıflarının sınıfsal çıkarlarının başarıyla hayata geçirilmesi amacını taşıyordu.

Bu politikaların sorunsuz bir şekilde gerçekleştirilmesi ve Türkiye halkı tarafından kabulünün sağlanması ise yoğun bir ideolojik-politik saldırıyla yaşam buldu. Bu saldırının ana teması, ekonomik olarak büyüyen, askeri olarak güçlenen ve başta Ortadoğu olmak üzere çevresinde söz sahibi olan bir ülke olduğu yalanının propaganda edilmesiydi. Bu politikaya bir de afili bir isim bulundu: **Neo-Osmanlılık!**

Gerçekte günümüzün modern tefeci sermayesi olan emperyalizmin yapısal krizine bağlı olarak yarı-sömürgelerinde üretim sürecini yeniden örgütlemesi ve özellikle de finans sermayesinin rantıye niteliğindeki kârının daha da artırılmasını sağlamak için atılan adımlar; Türkiye gibi ülkelere kalkınma, ekonomik istikrar vb. olarak yansıtıldı.

Emperyalizmin yarı sömürgelerinde -ve bu arada da Türkiye'de- daha fazla kâr, talan ve dolayısıyla sömürü gerçekleştirmek olarak attığı adımlar, örneğin pazarı daha çok birbirine bağlayan yol yapımları, ulaştırma hamleleri, “kentsel dönüşüm” adı altında doğayı tahrip eden rantsal dönüşümler, komprador nitelikli olan kimi “sanayi hamleleri” vb. yeni bir sürecin ürünü ve başarısı olarak propaganda edildi.

İşte Erdoğan'ın söyleminde dile getirilen “Yeni Türkiye”nin ekonomik arka planında böyle bir Türkiye vardır. Örneğin AKP'nin yönetiminde Türkiye, bir yandan IMF'ye olan borçların kapandığından dem vurulurken, diğer yandan Cumhuriyet tarihinin en büyük dış borcunu gerçekleştirmiştir. Diğer bir ifadeyle borcu daha fazla borçlanarak “kapatmış”tır! **Tam bir tefeci tüccar mantığı!** Bunun faturası elbet çıkacaktır. Tabii ki Türkiye halkına!

Ekonomik olarak tam anlamıyla modern tefeci sermayeye bağımlı olan bu “Yeni Türkiye”nin kuşkusuz ki politik yeni bir söylemi de olacaktır. Türkiye halkının Kemalist faşizme olan öfkesi; “Eski Türkiye”nin yerine İslamcı referansları güçlü olan “Yeni Türkiye”nin propaganda edilmesiyle giderilmeye çalışıldı. Esasta emperyalizmin neo-liberal politikalarının Türkiye'ye uygulanması adımları olan politikaların sorunsuz bir şekilde gerçekleştirilmesi ve halk nezdinde kabullenilmesi için bir

dizi popülist söylem geliştirildi, uygulamalar hayata geçirilmeye başlandı.

Başbakan Erdoğan şahsında somutlanan ve başta kadınlar olmak üzere, çocuk yapmadan içki kullanımına kadar bir dizi alanda halkın yaşam tarzına doğrudan müdahale olarak algılanan söylemlerin yanında, şehirlerin merkezi ve görünür yerlerine cami yapımından, 3. köprü'nün ismine kadar bir dizi alanda ve konumda İslamcı söylem ve tavır hakim hale getirildi.

Kabul etmek gerekir ki AKP kadroları, 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından Türk-İslam sentezine dayalı paradigmayı uygulamada -özellikle İslamîyet ve neo-liberal politikalarla eşgüdüm içinde- ve toplumu şekillendirmede belli bir başarı sağladı. Bu sayede genel olarak Türkiye toplumu daha da muhafazakarlaştı.

Bu muhafazarlık sadece kendini “İslamcı” olarak tanımlayanlarda değil, örneğin görece seküler bir tutum içinde olan Alevilerde de kendisini gösterdi. Her ne kadar ezilen bir mezhep olarak Aleviliğin kendi taleplerini savunması, demokratik haklarının sonuna kadar peşinden gitmesi olumluyken, yer yer bu kesimler içinde bir yanı sıra ucu devletle işbirliğine kadar vardırıran kesimler olmak üzere, devrimcilerle mesafeli duran kesimlerin daha da güçlenmesine tanık olundu. Bu durum dünya çapında yaşananların Türkiye koşullarında, AKP aracılığıyla yeniden üretilmesinin sonucu olarak ortaya çıktı.

YENİ DEMOKRATİK TÜRKİYE GÜNDEMİDİR!

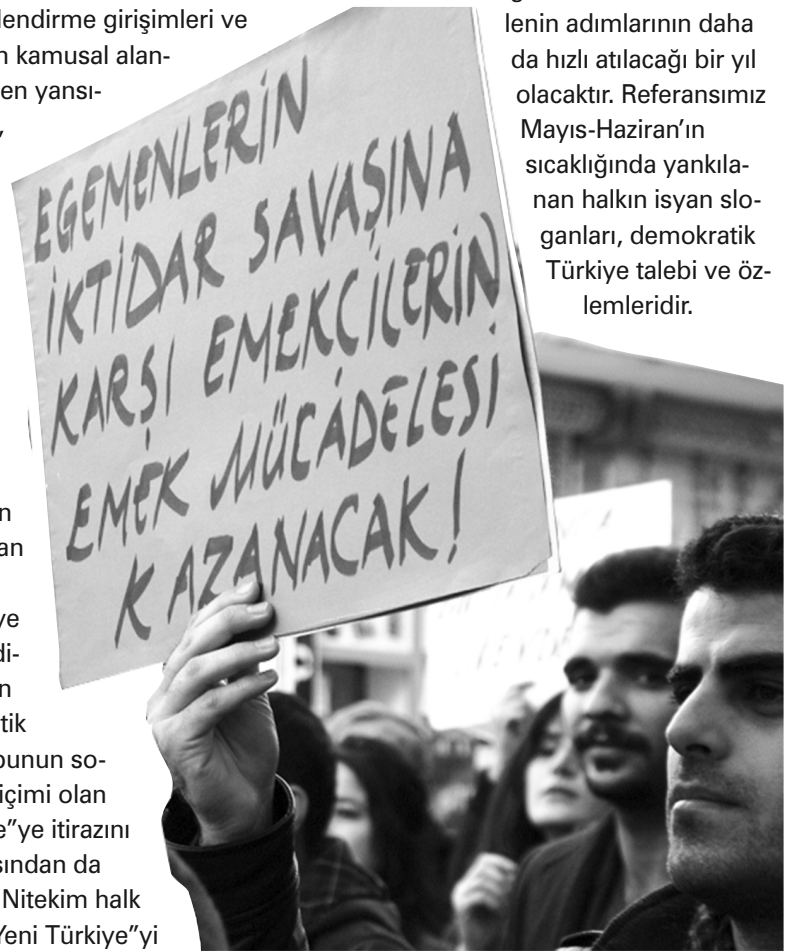
Türkiye halkı 2013 yılında Gezi İsyanı ile başta kendisine sosyal alanda dayatılan bu emperyalizm uşağı burjuva-feodal dünya görüşü ve toplumu kendi bakış açısıyla şekillendirme girişimleri ve bu politikanın kamusal alandaki her türden yansımalarına karşı, ekonomik alanda çevre tahribatından rantsal dönüşüme, sömürden güvencesiz çalışmaya kadar kendisine dayatılan koşullara isyan etti. Gezi İsyanı, Türkiye halkının kendisine dayatılan ideolojik-politik saldırıya ve bunun somutlanmış biçimi olan “Yeni Türkiye”ye itirazını içermesi açısından da okunmalıdır. Nitekim halk kitlelerinin “Yeni Türkiye”yi

şahsında somutlayan R. T. Erdoğan'ı doğrudan hedeflemesi ve defalarca onun “kulaklarını çınlatması” bununla ilgilidir.

2013 Gezi İsyanı'nda halk kitlelerinden büyük bir darbe alan “Yeni Türkiye”, bu kez kendi içindeki iktidar dalaşından büyük bir yara aldı. Ortaya saçılan rüşvet, yolsuzluk, hırsızlık ve rant paylaşımı, bir bütün olarak Türkiye halkı nezdinde İslamcısının da, sağcısının da, “solcu”sunun da (kuşkusuz ki faşist CHP ve türevleri) aynı soydan olduklarını gösterdi. Türkiye koşullarında “İslamcı fikriyat” devlet aygıtını ele geçirince, çalıp çırpma, yolsuzluk ve rüşvet bahsinde nasıl arsızlaşabileceğini, AKP-Gülen Cemaati çatışmasında ortaya saçılanlarla kanıtlamış oldu. Böylelikle AKP'nin İslamcı duyarlılığı yüksek ve her fırsatta medeniyet dersi veren kadrolarının gerçek yüzleri ve Türkiye halkına vaat ettikleri geleceğin bir soygun, talan ve rüşvet imparatorluğu olduğu görüldü.

ABD büyükelçisinin “*şimdi imparatorluğun çöküşünü izleyeceksiniz*” sözü -ister gerçekten söylenmiş olsun, isterse propaganda amacı için ortaya atılmış olsun-, sonuçta bir gerçeğe işaret etmektedir. 11 yıllık “Yeni Türkiye”nin Kemalistlerin “Eski Türkiye”sinden özde bir farkı olmadığı net olarak açığa çıktı. Türkiye halkının geleceği açısından bu önemli bir kazanımdır.

Türkiye halkı, 2013 Haziran'ında “*Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam*” diyerek gerçekte kendi talebi olan özgür, bağımsız ve demokratik Türkiye'ye olan talebini kararlılıkla dile getirdi. Bu Türkiye ne Kemalistlerin “eski” ne yeniden ısıtılıp önümüze getirilen “yeni” Türkiye'dir! Bu Türkiye, Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden halkın Yeni Demokratik Türkiye'si olacaktır. 2014 yılı bu uğurda verilen mücadelenin adımlarının daha da hızlı atılacağı bir yıl olacaktır. Referansımız Mayıs-Haziran'ın sıcaklığında yankılanan halkın isyan sloganları, demokratik Türkiye talebi ve özlendirir.

Asgari ücret, yolsuzluk, zamlara karşı; bu daha başlangıç mücadeleye devam!

Bugün en önemli sorun, bu kadar olumsuz ve gözle görülür bir tablo olmasına rağmen sınıfın örgütlerinin yeteri kadar bu sürecin karşısında olmamalarıdır. Sınıfın öz örgütleri olan sendikalar yaşanan süreci adeta seyretmektedirler. Adeta kavgada kendileri için nerede avantaj varsa orayla ilişkilenecek üzere pusuda gibiler.

Bugüne kadar asgari ücretin artması ile dengelerin değişeceğini iddia eden başta AKP hükümeti ve patronlar, evlerinde işçi ve emekçilerin alimleri ile biriken paraların ayakta kutularından çıkmasına rağmen son bir haftadır kamuoyunda utanmadan asgari ücrete yapılan zammın fazla olduğunu söyleyerek en büyük soygunu meşrulaştırmaya çalışmaktalar. En büyük soygunun asgari ücret belirlenmesinde yaşandığını bilen sermaye ve iktidarı, timsah gözyaşları ile verilen rakamın enflasyonun üzerinde olduğunu söyleyerek işçilerin simit parasına bile itiraz ediyor.

2014 asgari ücreti, böylesi bir sürecin içinde açıklandı. Oysa 15 günde Dolar, TL karşısında % 20 değer kazandı. Bu bütün geçim araçlarına zam demektir. Ve aldığımız ve açıkl sınırların altında olan ücretlerin daha fazla değer kaybetmesi demektir.

Egemen sınıfların iktidar sava-

şında kılıçlar öyle bir çekilmiştir ki kılıçlar neredeyse her iki tarafı da kesmektedir. Düne kadar iktidar paylaşımında birlikte olanlar, kendi aralarında ki sermaye paylaşımından dolayı girdikleri kavgada pislikleri her tarafta yaymaya başladılar.

Bugün en önemli sorun, bu kadar olumsuz ve gözle görülür bir tablo olmasına rağmen sınıfın örgütlerinin yeteri kadar bu sürecin karşısında olmamalarıdır. Sınıfın öz örgütleri olan sendikalar yaşanan süreci adeta seyretmektedirler.

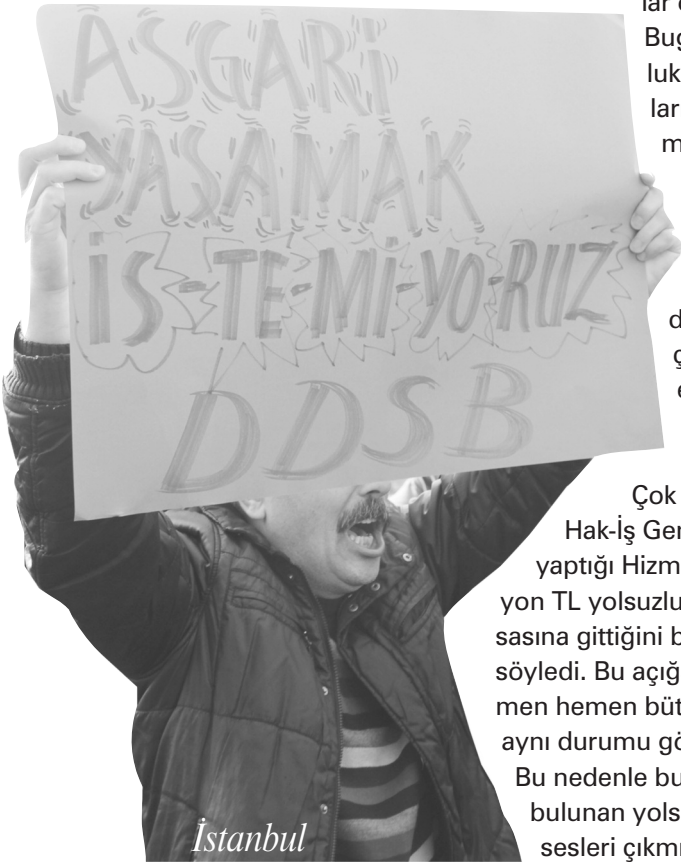
Adeta kavgada kendileri için nerede avantaj varsa orayla ilişkilenecek üzere pusuda gibiler. Çünkü bu çürümüşlüğün bir ayağını da sendikalar oluşturmaktadır. Bugün tüm bu yolsuzluklara rağmen iktidarlarının ayakta durabilmesi, sendikaların bunlar karşısında tavır ve tutum almamalarından da kaynaklanmaktadır. Sınıfın işbirlikçi çizgisi, sınıfı bloke etmektedir. Bunu Gezi İsyanı'nda da görmüştük.

Çok değil bir ay önce Hak-İş Genel Başkanlığı'nı yaptığı Hizmet-İş'ten 18-20 milyon TL yolsuzlukla sendikanın kasasına gittiğini bizzat Salim Uslu söyledi. Bu açığa çıkan kısmı, hemen hemen bütün sendikalarda aynı durumu görmek mümkündür. Bu nedenle bugün gündemde bulunan yolsuzluk karşısında da sesleri çıkmıyor.

Bugün yaşanan iktidar dalaşında işçi ve emekçilerin müdahalesinin olmaması ya da etkisiz olması nedeniyle sermaye kendi iktidar sorununu kendisiyle uzlaşarak çözecektir. Bunun somut örneğini asgari ücret belirlenmesinde gördük. Düne kadar başta AKP ile TÜSİAD arasında süren gerginlik, işçilerin hakları olunca nasıl da birleştiklerini gösterdi. Belirlenen asgari ücretin fazla olduğunu söyleyecek kadar ileri gittiler. Oysa iktidar arasındaki çelişki giderek büyüyecek ve derinleşecektir. Bunun emekçilere yansması ise kriz demektir. Zam demektir. Paranın değerinin düşmesi demektir. Bunlar da yaşamın daha da zorlaşması demektir. İşsizlik ve yoksulluğun artması demektir. Ve nihayetinde direniş demektir. Mücadele demektir. Eylem demektir. İşte 2014 asgari ücret sonrası bunlar yaşanacaktır. Sermaye işçilerin en önemli toplu sözleşmesinde büyük yolsuzluk yaptı. Bunun sonuçlarını emekçiler yarın daha zor koşullarda çalışarak ödeyecektir.

Bu nedenle asgari ücretin önemsenmesi gerekmektedir. Çelişki buradan büyümektedir. Güvencesizlik burada ise örgütlenme de buradan olacaktır. Burası bizim açımızdan da sınıfla buluşulan en önemli alanlar olmalıdır. Asgari ücret kampanyasında bir başlangıç yaptık, şimdi mücadeleye devam... (Bir DDSB'li)

İşçiler Hewler-Ranya yolunu trafiğe kapattı

H. Merkezi: Irak Kürdistanı'nda karayolu yapımında çalışan işçiler ücretlerini alamadıkları için direnişe geçtiler. Hewler-Ranya yolunu trafiğe kapatan işçiler, ücretlerinin ödenmemesi halinde eylemlerini Hewler'deki parlamento binası önüne taşıyacaklarını belirttiler.

Yol yapımı ihalesini alan Türk fir-

ması **USAŞ** tarafından bölge illerinden Ranya yakınlarındaki şantiyeye getirilen ve çoğunluğu Kürt olan işçiler aylardır ücretlerinin ödenmediğini belirterek direnişe geçtiler. Şirketten yaklaşık olarak 800 bin Dolar alacakları bulunan 200 işçi, alacaklarının şirketten temini konusunda Bölge Hükümeti'nin devreye girme-

si ve alacaklarının şirketin hükümete verdiği teminattan kesilmesi ya da başka bir biçimde ödemesinin sağlanmasını talep etmek için yetkililerle görüştüler.

Şirketin bir aylık maaşı ödeme sözünü kabul etmeyen işçiler içerideki paralarının tamamının ödenmemesi halinde Hewler Parlamentosu önünde gösteri yapacaklarını belirtiyorlar.

Sağlık torbasının hepsi Meclis'ten geçti

Ankara: Sağlıkta Torba Yasa tasarısının kalan maddeleri 2 Ocak günü Meclis'te görüşülerek kabul edildi. Acil Sağlık Hizmetinden sünnetleri sadece hekimlerin yapmasına kadar birçok düzenlemeyi içeren maddeler Cumhurbaşkanı onayının ardından yasalama sürecine girecek.

Geçen maddelerle birlikte artık profesör ve doçentler mesai dışında özel hastane ve vakıf üniversitelerinde çalışabilecek. Hemşire yardımcısı, ebe yardımcısı, sağlık bakım teknisyeni adıyla yeni üç "yardımcı sağlık mesleği" getirilerek "ucuz iş gücü" imkânı yaratılıyor.

Ayrıca maddelerde, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan ve yöneticilik görevi bulunmayan tabipler ile aile hekimlerinin; iş yükleri yokmuş gibi, çalışma saatleri dışında, kurumlarının izniyle, aylık 30 saatten fazla olmamak şartıyla işyeri hekimliği yapabilmeleri "sağlanıyor". Hekimlerin tabi olduğu "zorunlu hizmet" uygulamasında yurtdışı eğitim, uzmanlık ve 3 yıl süreyle Aile Hekimliği görevini aynı yerde yapanların muaf tutulması gibi ayrımcı bir uygulama da getirilecekler arasında.

Maddelerde Gezi İsyanı da es geçilmiyor. Artık sağlıkçılar eylemlerde yaralananlara acil müdahalede bulunursa hapis cezasıyla yargılanacak. Bu tür müdahale için ruhsat zorunluluğu getirilirken, müdahale hakkı ise eğitimini almış asker ve polise veriliyor. Yani direnişçileri gaz bombasıyla vuran, öldürseye döven hatta kurşunlayan polise tıbbi müdahalede bulunma hakkı getiriliyor.

Maddelerin Meclis'ten geçmesinin ardından Sağlık Emekçileri Sendikası yazılı bir açıklama yaptı. SES adına yapılan açıklamada yasanın neler getireceği anlatılarak Cumhurbaşkanı'nın onaylamaması talep edildi. Açıklamada şunlar belirtildi; "bu torba yasanın getirdikleri de dâhil olmak üzere, sağlığı hak olmaktan çıkarıp ticarileştiren Sağlıkta Dönüşüm Programı ve uygulamalarına karşı kararlı bir mücadele yürüteceğimizden kimse nin kuşkusu olmamalıdır."

Feniş İşçileri Patronun Kapısına Dayandı!

H. Merkezi: Feniş Alemünyum İşçileri 5 Ocak günü patron **Sedat Aloğlu**'nun evinin önünde eylemdeydiler. Otobüslerle Ulus Savoy sitesi önüne gelen direnişçi işçiler, patron Sedat Aloğlu'nu teşhir ederek haklarını talep etti.

Burada işçilerce gerçekleştirilen konuşmalarda, Sedat Aloğlu'nun yıllarca işçilerin emeğini sömürerek geçindiği ve o emekler üzerinden böylesi yerlerde oturduğunun altı çizilirken maaş ve kıdem tazminatları ödenmeden kaçtığı belirtildi. İnşaatçı çalışmak zorunda kalan ve inşaatçı düşerek yaşamını yitiren Feniş işçisi **Nizamettin Önelge**'nin katilinin de Sedat Aloğlu olduğunun altı çizilerek eylemlerine devam edeceklerini duyurdular. Daha sonra ise Ortaköy'e kadar sloganlarla yürüyüş yapan işçiler, buradan araçlara binerek fabrikaya döndüler.

DDSB:Emeğimizi, geleceğimizi, Yedirmeyeceğiz!

DDSB'li emekçilerin yaklaşık bir aydır aralıksız sürdürdükleri **"İnsanca Yaşam, Yaşanabilir Bir Asgari Ücret İçin... Sokağa, Eyleme"** kampanyasının final eylemi coşkulu bir yürüyüşle gerçekleştirildi.

İstanbul: DDSB'li emekçilerin yaklaşık bir aydır aralıksız sürdürdükleri **"İnsanca Yaşam, Yaşanabilir Bir Asgari Ücret İçin... Sokağa, Eyleme"** kampanyasının final eylemi coşkulu bir yürüyüşle gerçekleştirildi. Yürüyüşe katılan yüzlerce emekçi **"Emeğimizi ve Geleceğimizi Yedirmeyeceğiz"** mesajı verdi.

DDSB tarafından örgütlenen ve **Munzur çevre Derneği, Emekçi Hareket Partisi, Yeni Demokrat Kadın ve Partizan'**ın destek verdiği eyleme aynı zamanda direnişteki **Punto Deri işçileri ve Avclar Taşeron İşçileri Derneği** de dövizleriyle katıldılar.

Belediye-İş İstanbul Şubeleri binası önünde toplanmaya başlayan emekçiler buradan **"Halktan Çalana, Yalana, Talana Son! Emeğimiz, Geleceğimiz, Yedirmeyeceğiz!"** yazılı pankart açarak Unkapanı'ndaki SGK binası önüne yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca; belirlenen asgari ücret miktarını protesto eden dövizler taşıyan DDSB'liler **"Yaşasın Punto direnişimiz", "Yolsuzluğa geçit vermeyeceğiz", "Yolsuzlardan hesabı emekçiler soracak", "Asgari ücret köleliktir"** vb. sloganlar attılar.

"AK Geldi, Kara Oldu! Ayakkabı Kutuları Para Doldu!"

SGK önüne geldiğinde ise Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** bir konuşma yaptı. Gülüm konuşmasında, yolsuzluk operasyonlarına değinerek Gezi İsyanı ile birlikte yeni bir döneme girildiğini vurguladı. **"İşçiler, emekçiler daha yeni haklar alabileceğimiz bir dönemdeyiz"** diyen Gülüm'ün ardından ise taşeron işçileri adına **Halil Kaya** konuştu. Emekçilerin

haklarına sahip çıkmadan yeni haklar elde edemeyeceğini vurgulayan taşeron işçisi; **"AKP iktidara geldi. AK dediler, kara oldu. Ayakkabı kutuları para doldu"** dedi.

Taşeron işçileri adına yapılan konuşmanın ardından direnişteki Punto Deri işçileri adına **Ramazan Aygün** konuştu. Anayasal hakları için günlerdir direnişte olduklarını belirten Aygün, asgari ücreti tespit edenlerin de patronları koruduğunun altını çizdi.

Emekçinin Kutusu: İdare Et!

DDSB'li emekçilerin hazırladığı kutuların açılışına geçildi. AKP'nin kutularını açan DDSB'liler; AKP'nin kutusundan yolsuzluk, hırsızlık ve kentsel dönüşümün; "çözüm" kutusunda Roboski ve Gever katliamı ile KCK operasyonlarının; "demokrasi" kutusunda Gezi şehitlerinin, emekçiye copun çıktığını gösteren ve emekçilere ise açıklanan asgari ücretle birlikte "idare et" kutusu reva görüldüğünü anlatan bir oyun sergilediler.

"Soygun Düzeninize Boyun Eğmeyeceğiz"

DDSB adına basın açıklamasını **Kenan Özyürek** okudu. Özyürek; yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarına

değineren her gün yeni bir skandalın gündeme düştüğünü belirtti.

"Hırsızlığı, soygunu tartışan herkes sadece ortaya saçılanlara değil asgari ücrete de bakmalıdır. En büyük hırsızlık asgari ücret hırsızlığıdır ve en büyük soygun işçinin emeği üzerinden gerçekleştirilen soygundur. Eğer yüzlerce milyar eurolar burjuvaların, bakanların ve hatta onların yedi sülalesinin kasasında birikiyorsa bunun kaynağı işçilerin emeği, halkın ödediği vergilerdir" diyen Özyürek, Başbakan'ın üç çocuk söyleminin de sermayenin ucuz iş gücüne ihtiyacı olduğu için söylendiğini belirtti.

DDSB olarak bir aydır yürüttükleri kampanyaya değinen Özyürek, kampanya ile işçi sınıfının bilinç, irade ve örgütlülük düzeyini yükseltmeyi hedeflediklerini ve asgari ücreti hiçbir şekilde kabul etmeyeceklerini belirterek sözlerini **"İşçilere yeni yılda açlığı, yoksulluğu reva görenler bilmelidir ki işçi sınıfı bu baskı ve ablukayı aşacaktır. Punto'da, Feniş'te, Kazova'da, Bedaş'ta, Hacettepe'de ve daha birçok grev ve direnişte açığa çıkan bilinç ve kararlılık, patronlar ve onun hükümetinin korkusu olmaya devam edecektir. İş kazası adı altında her yıl binlercesi katledilen işçiler bu sömürü ve zorbalığın hesabını soracaktır. Yeni yılın ilk günü Zonguldak'tan sesini yükselten maden işçilerine, her alanda eylem, direniş ve grevleri omuzlayan işçi sınıfına bir selam da bizden olsun. Selam emeği ve onuru için direnen, mücadele eden tüm işçilere. Hırsızlara, yolsuzlara ve soygunculara sesleniyoruz. Ne size ne de soygun düzeninize boyun eğmeyeceğiz. 2014 işçi sınıfının isyan ve mücadelesinin yılı olacak. Bekleyin, geleceğiz!"** ifadeleri ile sonlandırdı.

Eylemin ardından DDSB'liler coşkulu türküler eşliğinde halay çektiler. Çekilen halay ve söylenen marşların ardından eylemi sonlandıran DDSB'liler SGK binasına yumurta attılar.

Emekçinin Gündemi Yeni yılda yeni direnişlere HAZIRLANALIM!

2014 yılının nasıl geçeceğini 2013 yılına dair verilerin değerlendirmesiyle anlayabiliriz. Yeni yılın daha ilk haftasında kendini gösteren işçi kıyımları ve işten çıkarmalar olmuştur.

Patronların genel bahaneleri aynı seyirde yani yalanlarla devam etmektedir. **"Daralmaya gidiyoruz, kriz var"** bahaneleri yıllardır aynı şekilde sürmektedir. Pinokyo'nun burnu yalan söyleyince uzuyormuş. Ama patronların uzayan yanı şehrin orta yerindeki çirkin binalar, son model arabaları ve para sayma makineleri oluyor. Tek söyledikleri doğru, yaşadıkları krizdir. Son süreçte hepimizin şahit olduğu **"yolsuzluk operasyonları"** da krizin yaratıcılarını ve yaşanan soygunun kimler üzerinden yapıldığını ortaya koymuştu.

Şimdi egemenler kendi yarattıkları krizin faturasını yine biz işçi ve emekçilere ödetmeye ve krizin yükünü zamlar ve işten çıkarmalarla sırtımıza yüklemeye çalışmaktalar. Yılın ilk gününde Şeker Piliç'te işten atılan 151 işçi için benzer gerekçeler sıralandı. Muhtemeldir ki bu saldırılar artarak devam edecektir. Asgari ücrete yapılan sözde zam da bu saldırının en büyük parçalarından biri olarak görülmelidir.

Saldırıların yılın ilk günlerinde dahi bu hızla devam ederken egemenlerin gözden kaçırdığı büyük bir gerçek vardır. O da şehirlerin merkezinde kocaman patlamaya hazır yanardağların bulunduğu gerçeğidir. Egemenlerin gözden kaçırdığı bu ayrıntı Gezi İsyanı gerçeğidir. Bu gerçek, egemenlerin güvendiği sırca köşkerlerini dalga dalga vurmaya devam etmektedir ve edecektir de. Bunun en büyük sebebi saldırılara karşı artık susmayan, tavır alan ve harekete geçen kitle gerçekliğidir. Bu gerçeklik, yeni yılda yeni direnişleri ve isyanları yaratmaya ve kazanmaya gebecektir. 2013'te işçi direnişlerinin birçoğu kazanımla sonuçlanmıştır. Kazanımla sonuçlanmalarındaki en büyük faktör, Gezi İsyanı'nın yarattığı etkidir. Artık saldırılar karşısında işçilerin direnerek kazanacağı, bunun dışında başka yolun kalmadığı bir kez daha direnen işçiler tarafından kanıtlanmıştır.

Burada önemle vurgulanması gereken mesele; direnenlerin her zaman kazanamayacağı ama kazananların her zaman direnenlerin olduğu ve olacağı gerçekliğidir. Bu gerçeklik, günümüz koşullarında ya da 2013'teki deneyimlerimizde fiili meşru eylemlerin önemine de özel önem atfetmektedir. Çünkü kazanılan direnişlerin birçoğu fiili meşru eylemler ve direnişler üzerinden sağlanmıştır. Hacettepe işçileri, Leroy Merlin, UPS, DHL, Bedaş vb. kazanımla sonuçlanan direnişler gibi. Bütün mesele bu direnişlere önderlik eden hareketlerin, politik öznelerin ve en önemlisi sendikaların bu direnişlerde nerede durdukları ve nasıl bir misyon oynadıklarıdır.

Yeni yılda saldırıların büyüyerek devam edeceği kesindir. Bu durumda sınıf bilinçli işçilerin nasıl bir misyon oynayacağı belirleyici olacaktır. Kıdem tazminatı hakkımızın gaspına dönük saldırıda alınan tavır, asgari ücret kampanyası çalışmasında ortaya çıkarılan belli olumlulukları barındırmaktadır. Bu olumluluklara sırtımızı dayayarak örgütlüğümüzü sağlamlaştırmalı, örgütlenerek örgütlemeli ve ileri hedefler koyarak daha ilerisini istemeye cüret etmeliyiz. Çünkü dipten gelen dalga yüzeye çıktı, bu dip dalganın daha etkili dışa vurumlarına hazır olmak başta kendimizi sınıf içinde örgütlemekle mümkündür.

“Araştırmayı, acı ve ıstıraba çevirmeyin”

İstanbul: Cumartesi eylemlerinin 458.'sinde kayıp yakınları yine Galatasaray Lisesi önünde eylemdeydi. Bu haftaki eyleme; 1980 yılında idam edilen **Veysel Güney**'in babası **Ali Güney**'in vefatı hatırlatılarak “*Veysel'i ve tüm kayıplarımızı bulacağız*” sözleri ile başlandı. Yeni yıla Dargeçit'teki kazı ile girildiğinin hatırlatıldığı eylemde; battaniye içinde bulunan ve 2001 yılında kaybedilen HADEP yöneticisi **Serdar Tanış**'a ait olduğu sanılan kemiklerin kimlik tespiti için Adli Tıp'ta olduğu belirtilerek “*Araştırma uzatılarak bizim için acı ve ıstıraba dönüştürülmesin*” denildi.

Bu haftaki eylemde ilk sözü Cemil Kırbayır'ın abisi Mikail Kırbayır aldı. Kırbayır Rüşvet Operasyonlarına değinerek “*Ne acı ki, bu anneler evlatlarını ararken; bu ülkenin babaları kasalarını doldurmakla meşgulmüş*” dedi. Kayıp yakınlarının konuşmalarının ardından haftanın açıklamasını okuyan **Hasan Ocak**'ın kardeşi **Aysel Ocak**, “*Bilinsin ki; 458 haftadır ısrarımız, inadımız evlatlarımızın uğruna yaşamlarını feda ettiği insanlık onuruna sahip çıkarak onları ölümsüz kılmaya arzumuzdur*” dedi

“Suç işliyorsunuz!”

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu tarafından düzenlenen “F” oturma eylemlerinin 94'üncü Galatasaray Lisesi önünde yapıldı. Eylemde konuşan İHD İstanbul Şubesi Başkanı **Ümit Efe**, hapishanelerde çocuk tutsaklara tecritin uygulandığını ve sıcak su dahi verilmediğini belirterek, işkence yapıldığını söyledi.

Sincan Çocuk Hapishanesi'nde darp edilen 12 tutsak çocuktan 8'inin Şakran, 4'ünün ise Maltepe Çocuk Hapishanesi'ne getirildiğini belirten Efe, Maltepe Hapishanesi'nde işkence yapıldığı iddia edilen tutuklu çocuklarla görüşmek üzere İHD İstanbul Şubesi'nden bir heyetin gittiğini ifade etti.

Efe'nin ardından okunan açıklamada Bakırköy Kadın Hapishanesi'nde bulunan HIV pozitif (AİDS) hastası Güney Afrikalı **Angel Mtsweni** ile 10 ağır hasta tutsağın durumuna dikkat çekilerek, Mtsweni'nin Samatya Hastanesi ile hapishane idaresinin ilgisizliğinden dolayı ölüme gönderildiği söylendi ve “*Yetkilileri uyarıyoruz. Siz bu hasta mahpusları serbest bırakmadığınız için onlar bugün değilse yarın ölecekler. Suç işliyorsunuz*” denildi.

Amed'de Roboskî anıtı

Amed: Şırnak'ın Uludere ilçesinde 28 Aralık 2011 yılında TC ordusu tarafından gerçekleştirilen hava saldırısında katledilen 34 kişinin anısına Amed'te inşa edilen Roboski anıtı törenle açıldı. Kayapınar Belediyesi tarafından yaptırılan anıt Rojava Parkı'nın içine inşa edildi.

Törene **Gültan Kışanak** ve Roboskîli aileler de katıldı. Kayapınar Belediye

Başkan Vekili **Mahmut Dağ**, hükümetin faileri halen açıklamadığına dikkat çekti. Dosyanın kapatılması için çeşitli girişimlerde bulunulduğunu anlatan Dağ, birçok kurum ve kuruluşun bu olayın aydınlatılması için çeşitli etkinlikler düzenlediğini belirtti. Törende konuşan Roboskîli annelerden **Semira Encü**, “*Biz Roboskîli 34 anne sadece kendi şehitlerimizle değiliz. Kürt halkının tüm şehitlerinin annesiyiz*” dedi.

3 Fidan'ın yıldönümünde; “Barış Süreci” nereye?

2014'ün içinde olduğumuz bu ilk günleri; Paris'te katledilen PKK'nin kurucularından **Sakine Cansız**, KNK (Kürdistan Ulusal Kongresi) Paris Temsilcisi **Fidan Doğan** ve **Leyla Şaylemez**'in ölümünün yıldönümüdür aynı zamanda. Aradan geçen bir yıl, onlarca politik gelişme ile birlikte Paris katliamının simgesel anlamını da gündemleştirmiş ve yeniden tartışılır kılmıştır.

Tartışmanın bu eksenden hala güncelliğini koruyor olmasının nedeni; ilk olarak, Ulusal Hareket ile devlet arasında işlenen “barış süreci”nin geçtiğimiz yıl çokça tartışılmış ve siyasal arenada çeşitli düzeylerde pratik karşılıklar bulunmuş olmasıdır. Bir diğer taraftan da; gündemdeki Cemaat-AKP gerilimi vesilesiyle birbirine giren egemen sınıf kliklerinin “paralel” devlet tartışmaları ve Paris Katliamının yıldönümü çerçevesindeki bu içerikli açıklamalar da, bu tartışmanın gündemleşmesinde etkindir.

MİT yetkililerinin Abdullah Öcalan ile gerçekleştirdiği görüşmelerin ardından deklare edilen “barış” süreci; çeşitli içerikteki taleplerle birlikte; esas anlamda Ulusal Hareket'in güçlerinin silahsızlandırılmasına ve sınır dışına çıkmasına dayanmaktadır. Bu hali ile mücadelenin diri unsurlarının pasifize edilmesi TC devletinin temel hedefidir. Kuşkusuz ki bu pazarlık, karşısının-muhatabının da çeşitli taleplerinin karşılanması ile mümkün olacaktır.

Ancak dünyada çeşitli örneklerini de görebileceğimiz böylesi süreçlerde samimiyet, niyet ve bu çerçevede gerçekleşen pratik belirleyici parametredir. Ve sürecin daha ilk başlarında, Paris'te yaşanan katliam TC'nin samimiyetsizliğini ortaya koymuş, meselenin demokratik hak ve özgürlüklerin iadesi değil Rojava ile birlikte kazandığı mevzileri güçlendiren Ulusal Hareket'in tasfiye edilmesi meselesi olduğunu ispatlamıştır.

Bunu katledilenlerin kimliklerinden doğru bir okumayla da ortaya koymak mümkündür. Şöyle ki; katledilenlerden ilki PKK'nin kuruluşundan beri hareketin içinde olan **Sakine Cansız**'dır. Cansız; Wikileaks'in basına sızdırdığı belgelerde geçtiği şekli ile de “*şimdi bizim odağımızı iki ana hedef olan Rıza Altun ve Sakine Cansız'ın tespitine ve takibine daraltmamız gerekiyor*” ifadeleri ile MİT'in Avrupa'daki hedef listesindedir. Böylesi bir kadronun ve harekete emekler veren üç kadının “kanı durduracağız” söylemlerinin havada uçtuğu bir süreçte TC bağlantılı bir şekilde katlinin derin ve

simgesel anlamları vardır.

Paris'te kurşunlara hedef olan, katledilenler şahsında bir halkın varlığıdır. Kanı akıtılan kadınların özgürlük çığlığı ve bir ulusun başkaldırısıdır. Demokratikleşme söylemleri içerisinde gerçekleşen bu katliam barış sürecinin niteliğini açığa çıkartmıştır. Yaklaşımın bu boyuttan ve en aleni şekli ile sürdüğü bir dönemde gerçekleşen Paris Katliamı, bu tasfiye niyetini tekrar ispatlamıştır. Devletin son katliamı değildir ve aradan geçen bir yılda yeni katliamlar da işlenmiştir. TC devleti, Rojava'ya çeteleri salarken, sınıra ambargo koyup Gever'de 3 kişiyi katledecek kadar azgınlaşmıştır. Bu hali ile de tartışma samimiyet parametresinin dışında ve pazarlık boyutuyla ele almayı hak edecek cinstendir.

“Paralel” Devlet, AKP'nin Aklanmasıdır

Ulusal Hareket açısından değerlendirildiğinde ise; tartışma daha handikaplı bir yere evrilmektedir. “Barış”ı stratejik hedef olarak koyan Ulusal Hareket, yeniden silahlara sarılmamak ve mücadelenin kazanımı olarak devleti zorladığı müzakere masasını terk etmemek adına, süreci sıkıntılı yorumlarla ele almıştır.

Bu ele alış en son örneğini de KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık'ın Paris katliamının yıldönümünde yaptığı açıklamalarında görmekteyiz.

Cemil Bayık; yaptığı açıklamada tetikçi Ömer Güney'in Cemaat ile ilişkili olabileceğini iddia etmektedir. Zaten katliamın hemen ertesinde KCK adına yapılan açıklamada da “*Yeşil Ergenekon*” hedef gösterilmekteydi.

Ulusal Hareket kaynaklı birçok söylemin; bu çerçevede ve güncel “paralel” devlet tartışmalarına denk düşen tarzda sarf ediliyor olmasının nedeninin doğrudan müzakere süreciyle bağı bulunmadır. Ulusal Hareket, tartışma eksenini buradan kurarak, hükümetin vurduğu yere vurmakta ve sıkıştığı yerde Kürt sorununu çözerek güçlenme çağrısı yapmaktadır.

Ancak bu tartışma şekli, eksen anlamında bir sıkıntıya işaretler ve “yeşil Ergenekon”, “paralel” devlet vb. yaftalarla

birlikte özü itibariyle devlet aklanmaktadır. Onun değişmeyen faşist özünün ve kitleler nezdindeki meşruiyetinin tartışıldığı bir dönemde böylesi söylem ve açıklamalar, en hafif tabiri ile aymazlık belirtileri göstermektedir. Zira; AKP'nin son süreçte yaşadığı Cemaat ile gerilim, birçok noktada suçu Cemaat'e atarak kendini aklama çabası “paralel” devlet yaklaşımı üzerinden işlemektedir. Böylece AKP, KCK operasyonlarına ve bir dizi katliama kadar, tüm suçu eski yol arkadaşlarına atmakta ve kendini seçimler öncesi “temize” çıkarmaktadır.

Egemen sınıflar arası dalaş her çağda ve çeşitli yansımalarla birlikte varlık bulmuştur. Ancak hiçbir kliğin ya da grubun pratiği diğerini temize çıkarmamaktadır. Ortada sınıflar ve tavırları vardır. Bunun en net örneklerinden birini son açıklanan Gezi İddianameleri de göstermiştir. “Terör suçlaması” ile açılan davada Cemaat-AKP gerilimi bir anda yerini kardeşleşmeye bırakmaktadır.

Sonuç olarak; devletin “barış” ve müzakere söylemi ile işletmek istediği sürecin amacının Ulusal Hareketin silahlı güçlerinin tasfiyesi olduğu aşikârdır. AKP'nin Ortadoğu politikasının merkezine oturan Rojava'ya yönelik ambargo TC baskısıyla devam ederken bir yandan da Paris Katliamı başta olmak üzere gerçekleşen birçok katliam ya da Ulusal Hareket'in süreç çerçevesindeki taleplerine yönelik TC egemenlerinin tavırları bunu tekrar ispatlamaktadır. Böylesi bir süreçte “suçu” AKP'nin eski yol arkadaşları, PKK karşısındaki kardeşi Cemaat'e atmak, bulanık sulara kulaç atmaktır.

Paris katliamının yıldönümünde yeniden kavranması gereken nokta, devletin saldırganlığından hiçbir şey kaybetmediği olmalıdır. 3 Kürt kadın siyasetçinin katledilmesi ve devletin katliam karşısındaki tavrı bir kere daha bunu gözümüze sokmaktadır.

YDK: "Tacizci avukat Sedat Yurtdaş!"

H. Merkezi: Yeni Demokrat Kadın tarafından yapılan açıklamayı haber değeri taşıdığı için paylaşıyoruz:

Geçtiğimiz aylarda Yeni Demokrat Kadın aktivisti bir arkadaşımız stajyer olarak yanında çalıştığı **Av. Sedat Yurtdaş** tarafından sistematik tacize maruz bırakılmıştır. Eylül ayına denk gelen bu sürecin sonunda arkadaşımız staj eğitimini almak için yanında çalıştığı Yurtdaş'ın bürosundan ayrılmıştır.

Yaşanan bu tacizde 2 noktaya özel olarak dikkat çekmemiz gerekiyor: **Bunlardan ilki**, kadın stajyer avukatlara; ücretsiz ya da düşük ücretlerle "staj" adı altında hukuk bürolarında her türlü işin yaptırılması ve emeğinin sömürülmesi yetmezmiş gibi bir de kadın kimliğine yönelik cinsel saldırıların yöneltiliyor oluşudur. Yalnızca hukuk bürolarında çalışan stajyer kadın avukatların değil, erkek egemen sistemin tüm prangalarına rağmen bir meslek edinebilmeyi başarmış, çalışan tüm kadınların (özelde de genç kadınların) başına bela olan işyerinde cinsel taciz ve mobbing, son derece yaygın bir uygulamadır.

İkincisi ise; siyasi kimliği ile toplumda kendine bir yer edinmiş olan Sedat Yurtdaş'ın bu

kimliğini kendine kalkan olarak kullanıyor oluşudur. Ama devletin sistematik, kadın düşmanı politikalarına karşı mücadele eden bizler; Yurtdaş'ın bu kalkanı kullanmasına izin vermeyeceğiz. Bu olaya ilişkin olarak **Yargı mercilerine başvuruda bulunulmuş;** beraberinde **Diyanet İşleri Başkanlığı'na şikayette bulunulmuştur.** Konuya ilişkin yasal prosedür kararlılıkla işletilecektir. Bu süreçte bizler de Yeni Demokrat Kadınlar olarak bu tacize sessiz kalmayacağımızı duyuruyoruz.

Bu kişinin demokrat maskesi altında ustaca gizlenirken, kadına yönelik yaklaşımını gözler önüne seren bu olay, aslında bildiğimiz ama çoğu zaman görmezden geldiğimiz bir olguya işaret etmektedir: **Kadına yönelen taciz, hayatın her alanında!** Taciz bizler için utanılacak, gizlenecek bir mesele değildir. Aksine bu kişinin geçmişte politik yaşam içerisinde, şu an ise bir takım STK'ların yönetiminde aktif olarak yer alması, Diyarbakır Barosu'nda avukatlık mesleğine hala devam ediyor olmasından ötürü bu tacizin teşhiri, bizler için kaçınılmaz bir hal almaktadır.

Taciz durumlarında olayı

her seferinde yeniden irdelemeye çalışan, ispatlanabilirliği bu kadar güç bir durum için kanıtlanabilirliğini esas alan, tacize tecavüze uğrayan binlerce kadının yerine kendini koymaktansa tacizcinin "masumiyet karinesi"ni ön plana çıkararak tüm yaklaşımlara karşı bilinmelidir ki, bizler için her zaman **kadın beyanı esastır.** Bu süreçte taciz edilen kadını yıpratmaya, olayın üzerini örtmeye yönelik tüm anlayışlara karşı tavrımız net olmalıdır. Taciz münferit değil; topluma yönelen bir saldırdır.

İşleteceğimiz bu süreçte taleplerimiz şunlardır:

* Sedat Yurtdaş avukatlık mesleğinden ihraç edilmelidir.

* Çalıştığı STK'lardan uzaklaştırılmalıdır.

* Hakkında yürütülecek ceza soruşturmasında en ağır ceza verilmelidir.

* Stajyer avukatlar üzerindeki tüm cinsel taciz ve mobbing uygulamaları son bulmalıdır.

YENİ DEMOKRAT KADIN

Göğün yarısı

Bir savaş arenası olarak "kutsal erk"le imtihan -2-

"Kadın çalışmaları erkek yoldaşları nereden nereye getirdi?" diye sorduğumuzda cevabımız: Dün kadın çalışmaları başladığında birçok erkek yoldaşın çalışmaları yürüten kadın yoldaşlara karşı; güvensiz-kaygılı, "öğreten", "aman feminizme dikkat" uyarılarıyla ayar vermeye çalışan "erkeklik" hallerinin, bugün kadın yoldaşlarda belli bir cins bilincinin, sorgulayışının, gelişmesinin de sonucu olarak "inceldiği" söylenebilir.

"Kadın sorununu" ve kadın çalışmalarını kolektifin sorunu ve çalışmaları olarak görmeyen erkek yoldaşlar, bu çalışmaları da kadınlara havale etmiş durumdadır. Herkesin kabulü olduğu üzere, ortada bir sorun var ve bu sorunun parçası olmalarına rağmen, nedense erkekler bunun dışında oluyor. Söylemlerin ise, kendisinin içinde olduğu özel olan, somut olandan ziyade genel tespitlere, söylemlere kaydığını, pratikten ziyade teoriye doğru evrildiğini görüyoruz.

Sorunun bir diğer ayağı; devrimci erkeğin kadına ve kadın sorununa dair teorik söylemi, iddiası ne olursa olsun gerçek yaklaşımının göstergesi, kolektif içinde bulunan kadınla kurduğu ilişkiden ibaret değildir. Bundan daha da önemlisi ve esas belirleyici olan **kolektif dışında yani toplumdaki kadınla kurduğu ilişkinin düzeyidir.** Zira birçok erkek yoldaşın devrimci kadınlarla, kadın yoldaşlarıyla kurduğu ilişkide daha "özenli" davranıp, "önemser", erkek egemen yönlerini daha fazla kontrol altında tutup, devrimci kimliklerine göre ilişki kurarken, devrimci yaşamın dışındaki, ailesindeki, çevresindeki kadınlarla daha geri düzeyde, sıradan bir ilişki kurduğuna tanık oluyoruz. "Sıradan" diye tanımladığımız, örgütlü olmayan kadınları daha fazla yok saydığını, toplumsal erkeklik rollerini devreye soktuğunu görüyoruz. Elbette devrimci erkeğin bu ikili tutumunun nedeni, toplumsal cinsiyet rolünden, öğretilen "erkeklik"ten sıyrılmamış olmasındandır.

Kolektif içindeki kadın yoldaşlarına görece daha "eşitlik" ve "paylaşım" temelinde yaklaşmasının nedenine gelince; bu ilişkide belirleyici olan **devrimci kadının tutumudur.** Yani örgütlü kadının yakaladığı bilinç düzeyinden kaynaklı, kadınlar artık kendisine toplumdaki kadına davranıldığı gibi davranılmasına izin vermiyorlar. Buna kolektif denetimin müdahalenin yarattığı basıncın etkisini de eklemek gerekiyor.

Ancak devrimci kadın da erkekle kurduğu ilişkiye toplumsal cinsiyet rolleriyle yaklaştığı oranda erkek egemen anlayış ve davranışlar devreye giriyor. Devrimci saflardaki ilişki de sıradanlaşıyor. Buna en iyi örnek olarak kimi evli yoldaşların ilişkileri verilebilir. İlişkiler devrimcileştirilemediği, toplumsal cinsiyet rollerinden sıyrılmadığı oranda düzen içindeki "karı-koca" ilişkisine benzemektedir. Koruyan, kollayan, egemen olan erkek ve ona yaslanan, onun gölgesinde kalan kadın halleri... Görevler, sorumluluklar da geleneksel rollere göre paylaşılmaktadır. Bu ilişki ise çoğu durumda daha "geri" pozisyonda olan kadını geliştirmek yerine daha da geriletiyor. Kopuşlara bile götürebiliyor.

Özce devrimcileştirilemeyen ilişkilerle "öğretilmiş" kadın ve erkek ilişkilerinin devrimci/komünist saflarda yeniden kendisini ürettiğini görüyoruz. Bu üretime dur demek, yaşamımızı, düşünüşümüzü, ilişkilerimizi daha fazla devrimcileştirme zorundayız. Bizi sistemin içine çeken, ileriye gitmemizin önündeki engelleri, toplumsal cinsiyet rollerini ve ilişkilerini aşmak, toplumsal cinsiyet ayrımının oluşturduğu zincirleri kırmak ve özgürleşmek zorundayız. Bu özgürlük ise önce kendi prangalarımızı kırmakla başlayacak. Bu da kolektifin bileşeni olan kadın ve erkeklerin kendi içlerindeki "erk"e vurmalarıyla başlayacak! Herkese bu zor savaşta başarılar!

Kadın ve LGBTİ gazeteciler polis şiddetini protesto etti

İstanbul: Polisin gazetecilere yönelik uyguladığı şiddeti protesto eden **Türkiye Gazeteciler Sendikası Kadın Komisyonu**'ndan kadın ve LGBTİ gazeteciler, 22 Aralık'ta yapılan Kent mitingi ve 27 Aralık'taki "Hükümet istifa" eylemlerinde yaralanan gazetecilerle 3 Ocak'ta Çağlayan Adliyesi önünde bir açıklama gerçekleştirdi.

Açıklamada; "22 Aralık Pazar günü BirGün muhabiri **Elçin Yıldız** kolundan gaz bombasıyla, **Özgür Gelecek** muhabiri **Songül Araç** ise plastik mermi ile gözünden yaralandı. 27 Ara-

lık günü ise **Taksim'de yolsuzluk ve rüşvet protestosunda da kadın ve LGBTİ gazeteciler polisin şiddetinin hedefi oldu. Radikal gazetesi muhabiri **Elif İnce**, Etkin Haber Ajansı muhabiri **Yıldız Tar**, serbest gazeteci **Berna Yılmaz** plastik mermilerle yaralandı" denildi.**

İstanbul Kadın Dayanışması, Özgür Gelecek Gazetesi çalışanları, **HDK Kadın Meclisi**, Sosyalist Kadın Meclisi (SKM)'nin de destek verdiği açıklamanın ardından, şiddete maruz kalan gazeteciler suç duyurusunda bulundular.

"Tuncel için eylemdeyiz"

İstanbul: HDK İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel**'e verilen hapis cezası 3 Ocak'ta protesto edildi. **Sebahat Tuncel için Kadın Dayanışması** tarafından Mis Sokak'daki HDK İstanbul İl binası önünde gerçekleştirilen eylemi İstiklal Caddesi'nden geçen çok sayıda kişi de alkışlarla izledi. Kadınların renkli dövizlerle katıldığı oturma eyleminde Sebahat Tuncel'in kadınların oyları ile seçilen bir milletvekili olduğu ve saldırının tüm kadınlara yönelik kabul edildiği vurgulanırken "**Sebahat'i Değil Hırsları Yargıla**", "**Sebahat Tuncel Yalnız Değildir**", "**Devlet Elini Sebahat'ten Çek**", "Bijî tekoşîne jînan" sloganları atıldı.

Kürtçe ve Türkçe olarak okunan metinde kadınlar "**Sebahat Tuncel kadın mücadelesindeki yol arkadaşımız, meclisteki sesimizdir**" diyerek kararı tanımadıklarını ilan ettiler. Eyleme **Yeni Demokrat Kadınlar** da destek verdi.

Transfobik hamama baskın

H. Merkezi: LGBTİ aktivisti **Ebru Kırancı**'nın 26 Aralık günü Galatasaray Hamamı kadın bölümüne'na kabul edilmeyip hakarete uğrayıp, darp edilmesini protesto eden LGBTİ'ler, hamamı basarak, hamam sorumlularını özür dilemeye çağırdı. Bu saldırıya dair Beyoğlu Karakolu'na giderek suç duyurusunda bulunan Kırancı'nın ifadesi bile alınmazken, beraberindeki arkadaşı da polis tarafından darp edilmeye çalışılmıştı.

Bu transfobik saldırıya karşı 30 Aralık günü **İstanbul LGBT Dayanışma Derneği** öncülüğündeki kitle, Galatasaray Hamamı'na yürüdü. Eyleme **Direniş Ritimleri Müzik Grubu**, samba enstrümanlarıyla destek verdi. Şaşkınlık içinde kalan hamam sorumlularını özür dilemeye çağıran LGBT örgütleri, yaptıkları açıklamada trans bireyleri hamama almayan zihniyeti kabul etmediklerini vurguladılar ve hamam sorumluları hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını duyurdular.

“Devletin “TIR”ı çıkarken...

Hiç de şaşkıncı olmayan bir süreç yaşanıyor. Devlet kliklerinin birbirine düştüğü, devlet gerçeğini ifşa eden tasarrufların ortaya çıktığı bu atmosfer, bir devlet krizini ortaya koymaktadır. İbreler dış siyasette Ortadoğu politikasının çöküşünü, iç siyasette sınıf mücadelesinin nesnel durumunu ve sonucunda AKP iktidarının yönetememe krizini gösteriyor.

Artık ne yapacağını bilemeyen, bilemedikçe saldıran ve saldırdıkça kendini tüketen bir iktidarın aciz halini görüyoruz. Bu durum, sömürünün yapısında vardır. Zira sömürü kendini var ederken aynı zamanda kendi sonunu hazırlayacak çelişkileri de yaratır. Kol kola girenlerin birbirlerinin kollarını kopartıcısına hamleler yaptığı bu süreçte, deyim yerindeyse “firavun faresinin, firavunun kobra-sıyla girdiği dalaş” a şahit oluyoruz.

Hiç kuşkusuz burada, firavun emperyalizmden başkası değildir. Ortadoğu politikası kapsamında çeşitli görevler üstlenen AKP, Rusya ile ABD'nin belli noktalarda anlaşması ile bu misyonunu yitirdi. Ortadoğu politikasında, görevinin altında kalan Türkiye'nin paçasından dökülenler bizlere devlet gerçekliğini gösteriyor. Antakya Kırıkhan'da yakalanan silah dolusu TIR da bunun en somut örneğidir.

1 Aralık günü Kırıkhan İlçe Jandarma Komutanlığı'na gelen bir “ihbar” üzerine Kırıkhan-Reyhanlı karayolu üzerinde durdurulan silah dolu TIR, devletin illegal örgütlenmeleri konusunda yeni bir tartışmaya kapı araladı. Silah dolu TIR'ın aratılmaması noktasına kadar yürütülen tartışma tutanaklarının medyaya yansımaları “hukukun üstünlüğünü yitirdiği” gibi bir tartışma ile devam ediyor. Meseleye hukuk penceresinden yaklaşmak veya devletin yargı ile iyileştirilebileceğini söylemek göle maya çalmaya benzemektedir. Tüm bu yaşananlara bakış açımızın Marksist devlet anlayışından bağımsız olmayacağı kesindir. Bu yaklaşımımız devlet üzerindeki örtünün kaldırılmasına hizmet edecek ve gerçeğin ışığında propaganda çalışmalarımızın verisini sunacaktır.

Devletin TIR'ına şaşkıncı olmamak
Devlet sınıflı toplumda merkezi bir role sahiptir. İdeolojik aygıtlarını yetkinleştirmek ve korumak için legal örgütlenmeler kuruyorsa bir o kadar da illegal örgütlenmeler de kurar/kurmaktadır. Yasal yolların tek başına meşruluğu idame etmeyeceği gerçekliği üzerinden kurulan bu illegal örgütlenmeler, “meşruluğun ve bekanın” korunması hedefler.

Bugün ortaya çıkan TIR gerçeğine yaklaşım garipsenmemeli ve şaşkıncı yaratmamalıdır. Zira devlet geleneğinin tarihi bu ve buna benzer örneklerle doludur. Faili meçhuller, Susurluk,

JİTEM vb. tüm örgütlenmeler, bu içeriğin birkaç örneğidir. Bu noktada şaşkıncı yaşamak ve “yargı erki yok edilmiş”, “hukuk bitmiş” gibi açıklamalar yapmak, Marksist devlet mantığına aykırı olup tespit ve yaklaşımlarda hatalı sonuçlar yaratacaktır.

Her şeyden önce bu yaklaşımlar bir devlet yaklaşımını hatırlatıyor bizlere. Çünkü bu yaklaşımlar Weberci devlet mantığının kelimelere dökülmüş halidir. Weber, devleti “organları aracılığıyla meşru güç kullanımı talep eden bir varlık olarak” tanımlamaktadır. Buna göre devlet yasama yoluyla değiştirilebilecek bir varlık olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu tanımlamaya göre devlet bir “meşruluk” zeminine sahip olduğu için “illegal örgütlenmeleri olmaz/olamaz...” Bu bakış açısıyla bakanlar, bir zamanlar Ergenekon operasyonlarında da AKP'nin tasarruflarını “ileri bir adım” olarak nitelendirmektedirler.

Marksizm'in devlet tanımının esas alınması ile yaşananlarının temel mantığı çözümlenebilir. Bugün ülkemizde reformistlerin ve liberallerin bu meseleye bakışı yargının hükümsüz kılındığı içeriklidir. Bize göre yargı ne zaman hükümlüydü ki? Uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin bir ürünü olarak devlet, ordusu polisi hapishaneleri ve siyasal organları ile vardır.

Hâkim sınıflar arası çatışmanın özü olarak ortaya çıkan yolsuzluk, emniyet görevlilerinin görevden alınması, video görüntüleri, fişleme tutanakları ve son olarak da yakalanan TIR devletin kendi içinde birçok örgütlenme yarattığını göstermektedir. Şimdi bir zamanlar Ergenekon'u alkışlayanlara bir bakalım, acaba devlet yargısının bu “çetin mücadelesini” alkışlıyorlar mı?

Mesele devletse gerisi teferruattır

Antakya'da yakalanan TIR'ın ardından sosyal medyada İHA muhabiri Bülent Velioglu, katliamcı bir geleneğin sa-

Marksizm'in devlet tanımının esas alınması ile yaşananlarının temel mantığı çözümlenebilir. Bugün ülkemizde reformistlerin ve liberallerin bu meseleye bakışı yargının hükümsüz kılındığı içeriklidir. Bize göre yargı ne zaman hükümlüydü ki? Uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin bir ürünü olarak devlet, ordusu polisi hapishaneleri ve siyasal organları ile vardır.

vunucusu olduğunu ifade ederek “Zaman zaman yaşanan faili meçhuller o ülkeye huzur getirir. Bu kadar konuşamaz. Ortalık zevzekle dolu” şeklinde açıklama yapmıştı. Kuşkusuz bu açıklama devletin illegal örgütlerini göreve çağıran bir içeriğe sahipti.

Bu açıklamanın ardından Başbakanlık Müşaviri **Hamdi Kılıç** twitter hesabından, “Devlet geleneğimizin kendini korumak için tarih boyunca geliştirdiği reflekslerin bir kısmı epeyce ürpertici, benden hatırlatması” şeklinde bir açıklama yaparak bu örgütlenmelerin tarihten bugüne var olduğunu ve devletin sürekliliğinin esas olduğunu ifade etti.

Kılıç ayrıca “Geçmiş binlerce yıllık devlet geleneğimizde bugün bulunduğumuz yerden baktığımız zaman asla tasvip etmediğimiz, edemeyeceğimiz sayısız uygulama vardır. Bugün kardeş katlinin meşruiyetini veya

mezhep kavgalarının haklılığını kimse iddia edemez. Ama bu, geçmişte devletin bekası adına böyle bir uygulamanın yaşandığı gerçeğini değiştiriyor” dedi.

Bu açıklamalar bugüne değin yapılan tüm katliamların bir devlet politikası olduğunu gösteriyor. Bu açıklama Kılıç'ın durduğu mevki ve niteliğini değiştirmiyor elbette. Ancak bir tartışma konusu yaratması bakımından es geçilecek bir içeriğe sahip değil. “Dersim Katliamı'nda Mustafa Kemal'in haberinin olmadığı”, “faili meçhul cinayetlerin 'derin devlet' tarafından gerçekleştirildiği” gibi açıklamalar bir yana, gerçekleştirilen tüm katliamlar resmi ideolojinin üretimi ve devletin güncelde sürekliliğinin sağlanması politikasıdır.

Alman emperyalizminin Türkiye'de diğer emperyalist kutuplarla girmiş olduğu mücadelenin bir ürünü olarak ortaya çıkan 1915 Ermeni Soykırımını, gayri müslim sermayenin mülksüzleştirilmesi için başlatılan Emval-ü Metruke gelişen toplumsal muhalefeti bastırmak için başlatılan “faili meçhul” katliamlar, Alevi-Sünni çatışması şeklinde başlatılan manipülasyonlar her şeyden önce devlet ile toplum arasındaki bağıntının düzene sokulması ve ideolojik ve siyasal anlamda devletin kendini üretmesi içeriklidir.

Şimdilerde bir **yönetememe krizi** olarak ortaya çıkan çatışma, Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına verili koşullar sunmaktadır. Yaklaşan yerel seçimlerde devletin gerçeğini teşhir etmek için birçok veri bulunuyor elimizde. Demokratik Halk Devrimi'ni propaganda etmenin bir yanı da burjuva feodal devlet gerçekliğini teşhir etmektir.

Devlet sınıflı toplumda merkezi bir role sahiptir. İdeolojik aygıtlarını yetkinleştirmek ve korumak için legal örgütlenmeler kuruyorsa bir o kadar da illegal örgütlenmeler de kurar/kurmaktadır.

“Paralel” değil, bildiğin “düz” devlet!

Derin devlet”, “paralel devlet” gibi kavramlar esasen doğru değildir. Devletin farklı kliklerden teşekkül olduğu, bu kliklerin devletin kurumlarında çeşitli noktalarda güç sahibi olduğu ve her daim de düşük ya da yüksek profilde kavga içinde egemenlik mücadelesi verdiği doğrudur.

AKP ile Gülen Cemaati arasında örtüsüz hale gelen savaş “nur topu” gibi yeni tartışmaların kapısını da araladı. Bu tartışmalardan biri ve önemlisi de “paralel devlet” meselesidir.

Şimdilerde Gülen Cemaati’nin devlet içindeki kurumsallaşmasına yönelik kullanılan bu tanım yeni bir şey değildir. Uzun zamandan beri özellikle Yeni Şafak yazarı **Ali Bayramoğlu**, Gülen Cemaati’nin devlet içindeki örgütlenmesi ve bu örgütlenmenin bir hiyerarşi ve disiplin içinde yaşama geçirdiği icraatları bu şekilde ifade ediyordu. Buna benzer tespitleri gerek Kürt Ulusal Hareketi ve önderliği, gerekse de Kemalist-laik kesim başka kaygılarla da olsa dillendiriyordu. Kamuoyunda Gülen Cemaati’nin devlet içinde etkinlik ve gücüne dair yaygın bir kanı oluşmuştu. AKP’den ayrı düşünülmeden bu kaanat ifade ediliyordu.

17 Aralık’ta yargı ve polisin AKP bakanlarının çocuklarının da içinde yer aldığı bir operasyon gerçekleştirmesi, sadece Gülen Cemaati ve AKP arasındaki kapışmayı ifşa etmekle kalmadı bu “paralel devlet” tartışmasını da harekettirdi. Zira bizzat Başbakan meydan meydan dolaşarak “devlet içindeki çete”, “örgüt”, “paralel yapı”, “yargı-polis cuntası” gibi bir dizi kavramla Cemaat’i ve devlet içindeki etkinliğini açıkça ifşa etti. Artık resmen bir “paralel devlet” olgusu var! Düne kadar Türk ordusu, MİT vs. kastedilerek anlatılan “derin devlet” hikayelerinin yerini şimdi “paralel devlet” almış gözüküyor.

Başbakan’ın propaganda timleri medyada bu “paralel devleti” ve onun icraatlarını, hedeflerini; her zamanki gibi at izi ile it izini karıştıracak şekilde hikayelendiriyorlar. Ne kadar sorun olan, hükümetin bir şekilde başını ağrıtan şey varsa bunların sorumluluğunu Gülen Cemaati önderliğindeki “paralel devlet”e yüklüyorlar.

Ergenekon, Balyoz, Oda TV, KCK davaları ve operasyonlarının ya açıktan ya da örtülü şekilde şimdiden “paralel devletin” belli başlı icraatlarından olduğunu öğreniyoruz! Özellikle bunlar içinden açıklanması çok zor olan bazı uç örnekler daha gür bir sesle Gülen Cemaati’nin omuzlarına yükleniyor. Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ’un terör örgütü başı olması... Hanefi Avcı’nın Devrimci Karargah davasında “devrimci” olarak ceza alması... Ahmet Şık’ın henüz basılmamış kitabından dolayı 1 yılı geçkin süre hapisanede kalması ve Ergenekon’a bağlanması... Binlerce Kürdün KCK operasyonlarıyla derdest edilmesi, bunlar içinde yüzler-

ce seçilmiş insanın olması... T. Kürdistanı’nda yaşanan katliamlar... vb. bunların en çarpıcılarıdır.

Oysa Ergenekon davalarında Başbakan’ın nasıl da bu davaları sahiplendiğini, devletin bağırsaklarının temizlendiğini, derin devletten kurtulduğunu, davaların savcısı olduğunu ifade eden sözlerinin tınısı henüz kulağımızdan gitmiş değil.

Yine Ahmet Şık olayı Avrupa Parlamentosu’nda sorulduğunda “bazen bir kitap bombadan daha tehlikelidir” yaklaşımıyla olayın arkasında kapı gibi durduğunu unutmadık. Kürt halkına ve onun seçilmişlerine yönelik operasyonlarda ise KCK’nın paralel bir devlet kurmak istediği, buna müsaade edilmeyeceği, en iyi Kürdün ya ölü, değilse de hapiste olan Kürt olduğunu başıra başıra anlatıyordu. Milletvekillerinin tutukluluğu meselesinde ise “onlar milletvekili değil dışarıda seçilip de mi içeri alındılar” demekten hiç geri durmadı. Ki 17 Aralık sürecinden ve Mustafa Balbay’ın tahliyesinden sonra bile BDP’li vekillerin bırakılmaması meselesinde “içime sinmiyor onlara milletvekili demek ama...” diye başlayan cümlelerin mürekkebi dahi kurumadı. Yani düne kadar Cemaat’le birlikte yaptıkları her şeyi şimdi ortaklık bozulunca “paralel devlete” fatura ettiler. Moda deyimle söylenecek olursa; “hepiniz oradaydınız ulan”...

“Derin devlet”, “paralel devlet” gibi kavramlar doğru değildir. Devletin farklı kliklerden teşekkül olduğu, bu kliklerin devletin kurumlarında çeşitli noktalarda güç sahibi olduğu ve her daim de düşük ya da yüksek profilde kavga içinde egemenlik mücadelesi verdiği doğrudur. Ancak bunları “derin”, “paralel” diye tasnif etmenin yanıltıcı ve devletin uyguladığı politikalarda bir bütün karşıdevrimci niteliğinin üstünü örtmekte kolaylaştırıcı olduğunu görmek gerekiyor. Ayrıca kullanım değeri olan büyük bir psikolojik savaş argümanıdır. Kitleyi manüple etmede, bir kliğin suçlarını aklamada hatta devletin kendini temize çıkarmada çokça başvurduğu bir bulantılaştırma malzemesidir.

KÜRTLERİN KATLEDİLMESİ “ENTEGRE STRATEJİNİN” SONUÇLARIDIR!

Özellikle son gelişmelerde Kürt meselesi bağlamında ortaya çıkan sorunların da bu “paralel devlet”e fatura edildiğini görüyoruz. Kürt Ulusal Hareketi bu kavramı oldukça yaygın kullanmakta, hatta Paris’te üç kadın yurtsever siyasetçinin katledilmesinde bu paralel devletin parmağı olduğu, son olarak

Gever’de 3 Kürt yurtseverin silahla taranarak öldürülmesinde benzer şekilde bunların parmak izi olduğu, 2012’nin son aylarında devletin A. Öcalan ile görüşürken Lice’de 10 gerillanın katliamında da bu paralel devletin sabotaj girişiminin olabileceği dillendiriliyor en üst yetkililerce. Her ne kadar KCK operasyonları, gerillaya karşı savaş konsepti ve Kürt düşmanlığında AKP’nin de kendini temize çıkaramayacağı vurgulansa da yine de bazı olaylarda özellikle Cemaat ve onun “paralel devlet” organizasyonu hedefe konuyor.

Ki zaten AKP de bu teoriye dünden razı. Bunu misliyle geliştirerek işliyor. Aleyhlerine gelişen her olayı “çözüm sürecini” sabote etme girişimi olarak lanse ediyorlar. Gezi İsyanı’nı dahi “çözüm sürecinin” sabote edilmesi olarak propaganda ediyor. Ki son yolsuzluk operasyonlarını da aynı şekilde kullandı. Hatta Kürt halkının sokağa çıkıp demokratik taleplerini dillendirmesi bile “çözümü engellemek isteyen radikal unsurların girişimi” olarak görülüyor. Bu ideolojik bir saldırı argümanına dönüştü. Adeta “çözüm süreci” bir kalın gibi kullanılıyor. “Büyük devletiz varsa sorun, sıkıntı çözecektir... Çıkip hak aramanın ne alemi var... Misal; işte çözüm süreci... Bundan daha büyük demokrasi var mı?” şeklinde bir psikolojik savaş argümanına dönüşmüş durumda.

Bunun yanında Roboski gibi Kürt halkının en büyük acılarından birisinin dahi sorumluluğu TC devletinin üstünden atılarak bu “paralel yapıya” fatura edilmeye çalışıldı. Oysa Paris katliamında da, Roboski’de de, KCK operasyonlarında da, Gever’de, Lice’de de yaşanan bir bütün devlet politikasıdır. Ki bunun nasıl kavramlaştırıldığı unutulmamalıdır. “Çözüm süreci”nin koordinatör bakanı Beşir Atalay süreci “entegre strateji” diye kavramsallaştırmıştı. Türkçesi; “bir yandan görüşürken diğer yandan katlet, zindana at, asimile et, zayıf düşür”dür. Kürtçe’sini Kürtler zaten yıllar önce söylemişler; “devlet eşek de olsa binme” diye! Evet “paralel devlet” dedikleri şeyle dün “entegre stratejisinin” ortaklarıydılar. Ki zaten gerçek olan da buydu.

“Paralel devlet” ya da “derin devlet” argümanı devletin suçlarının üstünü örttüğü bir retoriktir. Hele AKP bu neviden demagogileri daha etkin kullanma kabiliyetine sahip. Kürt meselesi bağlamında bu kavramla belli şeyleri açıklamanın, mücadeleye zarar vereceği açıktır. Klikler arası dalaştan fay-

dalanmak için belli bir yere kadar bu tutum işlevli olabilir belki. Ancak bu türden kavramları somut gerçeğin önünü kapatacak derecede kullanımda ısrar etmek; Kürt meselesi noktasında genetik yapısı zaten belli olan devletin ve onun bugünkü esas temsilcisi AKP’nin bunu bir savaş aygıtına, manipülasyon aracına çevirmede yaslanacağı önemli bir dayanak olabileceğini görmek gerekir.

TC’nin düne kadar sürekli adım atacaklarını, demokratikleşeceklerini ama bunu “derin devletin”, “devlet içindeki çetelerin” engellediğini söyleyerek büyük bir yalanla süreci sürekli idare ettiğini unutmayalım. Bu argümanın doğruluk yanlışlık derecesini tartışmıyoruz. Ancak esasta bir manipülasyon aygıtı olarak kullanıldığını biliyoruz. Bu yaklaşımla belli demokratik-ilerici kesimleri kendi çıkarlarına payanda yapabildiğini ya da kendi etkinliğini pekiştirmek için özellikle Kürt ulusal mücadelesinin mücadeleyi yükseltme hamlelerini engellemeyi başardığını unutmayalım.

Bu yöntemle “vaadi bol ama icraatı ya hiç ya da kıt olan” bir tutumu yıllardır uyguladığı hatırlansın. Bugün de “çözüm sürecinde” adım atmasını bu “paralel devletin” engellediği argümanına sığınarak, bunlarla mücadelede kendine yedek güç oluşturma ama aynı zamanda süreci yine bildik ve tanıdık yöntemlerle sürüncemede bırakma, geleceğe dair bolca vaatlerle Kürt halkına “hele bekle” telkininde bulunma yoluna hiç çekinmeden başvurabilir.

Yani “paralel devlet” diyerek sadece kendini geçmiş kötü icraatlardan aklamakla kalmayıp, sürecin ilerlemesinde de benzer argümanlara başvurması olasılık dahilindedir. Tabii bunun ne kadar rağbet göreceği ya da buna karşı nasıl tavır alınacağı belirleyici olacaktır. Ancak böyle bir yolun açılmasına müsaade dahi edilmemelidir. Bu Kürt sorununun sürüncemede bırakılma politikasına istemeden kan taşımak olacaktır. Kazanımları geciktirecek, Kürtlerin nöbete sürülmesi devam ettirilecektir.

“Direnen Ukrayna, Seninleyiz!”

Bir süredir Ukrayna’da bir kitle hareketi yaşanıyor. Zor kış koşullarında gerçekleşen eylemlere dair ciddi bir sessizlik söz konusu. Konuya dair ayrıntılı bir değerlendirmeden bahsetmek pek mümkün değil. Lenin heykelinin de yıkılması ile bu sessizlik daha derin bir hal aldı. Bir yandan oldukça büyük bir kitle hareketi, diğer yandan bu kitle hareketinin parçalandığı Lenin heykeli...

Görüngüler şeylerin özünü anlamak için yeterli verili koşulları sunmayabilir. Verili koşulun kendisi şeylerin özünde vardır. Burjuva medyanın görüngülerle anlattığı Kiev İsyanı’nın içeriğine bu bağlamda bakmakta fayda var.

Ukrayna sermayesi arasında çatlak ve Rusya-AB pazar savaşı

Ukrayna’nın hâkim sınıfları arasında bir çatlaktan bahsetmek mümkün... Ukrayna Başbakanı **Yanukoviç** ve hükümeti, ülkenin ekonomik açıdan eski model fabrikaların ve maden alanlarının bulunduğu doğusuna dayanıyor. Bu bölgede halk, Ukrayna dilini değil Rusça konuşuyor. (Yanukoviç de Ukrayna dilini eğitim hayatında öğrenmiştir.) Bu bölgedeki sermaye sınıfı Rusya’nın direktifleri doğrultusunda gelişim göstermektedir.

Ukrayna’nın batısında olan sermaye sınıfı ise yüzünü AB’ye dönmüştür. Bu bölgede Ukrayna dili konuşulmaktadır. Bu hâkim sınıflar ise yatırım bağlantıları ve iş imkânları aramakla beraber hükümetten bu yönlü taleplerde bulunuyor. Hükümet ise genel olarak Rusya’ya eğilim göstermekle beraber, Brüksel’e giden yolu büsbütün kapatmayarak bu iki eğilimi dengeliyor.

Kiev’de isyanın başlamasına neden olarak ifade edilen Ukrayna ile AB arasında bir süredir devam eden bir ticaret anlaşması, görüşmelerin tıkanması ile yeni bir sürece evrildi. AB yanlısı kliği öfkeye çeviren bu sürecin içeriğine de bakmakta fayda var. Anlaşmanın imzalanması ticaretin serbestleşmesi, Ukrayna malları için yedi yıl, AB malları için Ukrayna ithalat vergisinin on yıl süresince kal-

dırılması anlamına geliyor.

AB destekli hâkim sınıf kliklerine göre Ukrayna’nın GSMH’si önümüzdeki yıllarda yüzde altıdan daha fazla büyüyecek, artan rekabet koşullarında fiyatlar aşağı çekilerek 10 yıl onunda hanelerin tüketim yüzdelerinde bir artış yaşanacak.

Yolsuzluk ve dolandırıcılıkla anılan Ukrayna’da emekçi halk yoksullukla boğuşmaktadır. Pek doğaldır ki AB destekli hâkim sınıf kliği bu araştırmayı yoksullukla mücadele olarak kitlelere propaganda etmiştir.

Ukrayna halkının yaşadığı yoksulluğu ve bu propagandanın kitlelerde yansımaları gördüğümüzde Ukrayna halkının yoksulluğa karşı ayağa kalktığını açık biçimde ifade edebiliriz.

AB yanlısı hâkim sınıfın rekabeti artırma yönlü bu girişimi her şeyden önce yoksulluğu giderme amaçlı değil AB’nin Ukrayna üzerindeki pazar alanını genişletme hedeflidir. Emperyalistler arası bir dalaşın ürünü olarak ortaya çıkan bu rekabet ortamı hiç kuşkusuz, ilerleyen dönemlerde sanayi alanlarında birçok fabrikanın kapanmasına neden olacak ve yüzlerce işçi işten atılacaktır.

Burada AB’nin Ukrayna pazarını genişletme yönlü girişimine karşı Yanukoviç’in AB ile ticaret anlaşmasını reddetmesi ileri bir adım olarak tanımlanamaz. Bu rekabette Yanukoviç hükümeti kendi heyulasının ve temsil ettiği emperyalist bloğun imtiyazlarını korumaktadır.

Ukrayna halkı bu oyunu bozacak

Şimdi yukarıda bahsettiklerimize kı-

saca bir bakalım ve tavrımızı ifade edelim. Çeşitli manipülasyonlarla halk kitleri içindeki hoşnutsuzluğun harekete geçirildiğini, AB yanlısı kliğin kitleleri muazzam derecede etkilediğini görmekteyiz. Bu anlamıyla bu pazar kavgasında taraf olma gibi bir durumumuz söz konusu değildir.

Ancak durum burada kilitlenmektedir. Dondurucu soğuğa karşı harekete geçen, demokratik taleplerini dile getiren, işçi sınıfını hâkim sınıfa karşı genel greve çağırarak bu kitle hareketi AB yanlısı klik tarafından sömürülmek için mi tüm bunları gerçekleştiriyor? Bu pek de akla yatkın gelmemektedir.

Öncelikle hareketin tamamı sistem partilerinin destekçilerinden oluşmuyor. Hareketin içinde bütün partilerin karşısında duran gençlik hareketleri bulunuyor. Kiev’de yüz binlerin büyük bir bölümünü oluşturan bu hareket araştırmacı yazar Marina Lewycka’nın aktarımına göre **“tam bir siyasi intikamcılığa”** karşı harekete geçmiş durumdadır. İsyana büyük oranda önderlik eden bu hareketin ilham kaynağı ise Occupy Hareketi’dir (Wall Street’i işgal et)...

Ukrayna hükümeti açısından bu kitle hareketi “muhalfeet sahnesinde darbe yapma girişiminde bulunan bir ordu”ya benzetiliyor.

Araştırmacı yazar Peter Storm’a göre “hükümet istifa” sloganı ekseninde toplanan kitle hareketinin de kendi içinde uyumsuzlukları ve ciddi gerilimleri mevcut. **“AB yanlısı kitle Ukrayna’nın doğusunda bulunan Ukrayna halkına karşı faşist saldırılarda bulunuyor ve Rusya halkının bulunduğu alanlara dönük kimi saldırılar gerçekleştiriyor. Rusya karşıtı olma adına Lenin heykelleri yıkılıyor, Rusça konuşan herkes linç ediliyor.”** (Peter Storm/Guardian 1 Aralık)

Gezi İsyanı’nı hatırladığımızda aslında yaşananların benzerlik taşıdığını görebiliriz. Gezi İsyanı’nda ulusalçıların bulunuşu ve özellikle devrimci, demokrat ve yurtseverlere dönük kimi yerlerde saldırılarda bulduklarını hepimiz biliyoruz. Ancak tüm bunlar ne isyanın sınıfsal niteliğini değiştirdi ne de isyanı tanımlanamaz bir hale koydu. Kitle olabilmenin halini yaşadığımız bu sürecin bir benzerini de Kiev yaşadı ve yaşıyor.

Yoldaş Elias Kamaratsos hayatını kaybetti!

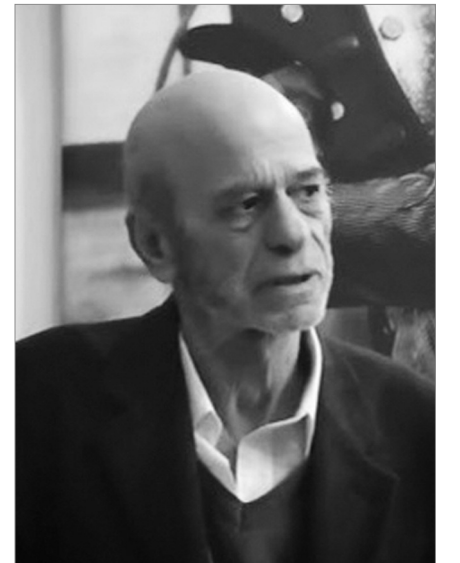
H. Merkezi: Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)’in (KKE-ML) Polit Büro üyesi **Elias Kamaratsos** 2 Ocak 2014 tarihinde 69 yaşında yaşadığı sağlık sorunlarından dolayı hayatını kaybetti.

Cenaze töreni, Yunanistan’ın Teselya bölgesi Karditsa şehrinde, yoğun bir katılımıla Karditsa Merkezi İşçiler Sendikası binasında gerçekleştirildi. Cenaze töreninde yoldaş Elias’ın hayatı ve mücadelesine, partili yaşamına, revizyonizme, oportünizme, reformizme karşı gerçekleştirdiği mücadelelere değinilen konuşmalar yapıldı.

YKP(ML) Merkez Komite adına konuşmalar yapıldığı törende, Gençlik Örgütü sorumlusu bir yoldaş, 50 yıldır birlikte mücadele içinde olduğu bir yoldaş ve YKP(ML) temsilcisi birer konuşma yaptı. Törende TKP/ML’nin mesajının yanısıra; İngiltere, ABD ve Brezilya’dan devrimci örgüt ve partilerinin başsağlığı ve enternasyonal dayanışma mesajları okudu. Ayrıca Elias yoldaşın sevdiği bir şarkının sözleri de törende okundu. Daha sonra mezarlığa kadar YKP(ML) flamaları ve sloganlarla yürüyüş gerçekleştirildi.

Elias’ın mücadele geçmişinin anlatıldığı törende **“Elias yoldaş mesleği avukatlık olmasına rağmen bir yandan da işçi faaliyeti içinde yer aldı. İşçilerin, öğrencilerin örgütlenmesi için Selanik’te ve Atina’da yoğun çabalar sarf etti. Adanmışlığı ile, komünizmde ısrarı ile ve emektarlığı ile YKP(ML)’ye büyük değerler kazandırdı.**

Ömrünü komünizm davasına adayan, 50 yıllık mücadele yaşamı boyunca hiç eksik olmayan sert karşı-devrimci rüzgarlara karşı devrimci-komünist çizgide ısrar eden, ideolojik-teorik-politik olarak komünist çizginin yılmaz savunuculuğunu yerine getirmiş bu büyük komünisti saygıyla anıyoruz” denildi.

ARINMA VE İLERLEME: ELEŞTİRİ VE ÖZELEŞTİRİ

Devrimci saflarda yaşanan ve var olan küçük burjuva düşünce davranış, pratikler ne kadar azalır, yok edilirse demokratik halk devrimi mücadelesi o denli güç ve hız kazanır.

Yanlış güç vermeyelim!

Düşünce ve bilgilerin devrimleşmesi sınıf savaşımının sağlıklı ve güven içinde yürütülmesi açısından önemlidir. Burjuva ve küçük burjuva düşünce ve fikirlerden etkilenmenin önünü almak, etkisini kırmak, zayıflayıp yok etmek için proleter ideolojinin devreye girmesi, harekete geçmesi, aktif ve etkin hale gelip egemen olması gerekir. Yanlışın, haksız olanın açığa kavuşturulması,

deşifre edilip ortaya konması için proleter ideolojinin eleştiri yöntemiyle devreye girip süreçte etkin ve aktif hale gelmesi gerekir. Yanlış düşünce-davranış-tutum açığa çıkartılıp mahkum edilmezse devrim davası, halkın özgürlük çıkarları zarar görür, devrimci örgüt güçsüzeleşir. Unutmamak gerekir ki devrimci saflarda yaşanan ve sürüp devam eden her yanlış düşünce ve davranış, her tutum ve pratik devrim davasına zarar verirken burjuvaziye güç verir avantaj kazandırır. Onun sömürü ve baskı düzeninin devam etmesine soluk verir, zehirli fikirlerini devam ettirmesine fırsat ve olanak tanır. Yanlış olan güç kazanır, doğru ve devrimci olan zayıflar. Haksız olan sevinç duyar, haklı olan etkisiz kalır.

Devrimci saflarda yaşanan ve var olan küçük burjuva düşünce davranış, pratikler ne kadar azalır, yok edilirse demokratik halk devrimi mücadelesi o denli güç ve hız kazanır. Kitleler ve örgüt içinde proleter düşünce o denli etki gücünü artırır. Yanlış ve haksız olan ise özgürlük yürüyüşünü zayıflatır. Özgürlüğün olmadığı yerde devrimci coşku-heyecan-huzur ve mutluluk olmaz. Kölelik, biat etme kültürü ve anlayışı gelişir, suskun çaresiz, çözümsüz kişilikler oluşur. Düşünsel bozulma, örgütün ve militanların bozulmasına yol açar. Düşünce ve bilgilen-

menin haklılığı ve doğruluğu etkin ve aktif hale geldikçe, devrimci davranış ve pratiklerin sayısı arttıkça devrimci kişilikler ve örgüt sağlam ve yenilmez hale gelir.

Yoğunlaşma, kafa yorma ve emek...

Eleştiri-özeleştir devrimci örgütlerin yanlış ve haksız olana "dur" dediği andır. İdeolojik mücadeleyi başlattığı yerdir. Burjuva ve küçük burjuva düşünce ve fikirlerin önüne örülmüş setlerdir. Aynı zamanda her türden yanlış düşünce-davranış ve pratiklerin önüne örülmüş yıkılmaz bir duvardır. İki farklı görüş ve anlayış, iki farklı yol ve güzergah arasına çekilmiş kalın yıkılmaz, devrimci bir duvardır. Ayrışım farklılaşma, netleşip ikna olmanın uğrak yeridir. Devrimleşmenin, eğitilmenin okuludur. Proleter düşünceyle küçük burjuva düşünce, proleter devrimci pratikle, küçük burjuva pratik arasındaki yol ayrımının açığa çıktığı, farklılaşmış netlik kazandığı yerdir.

Eleştiri-özeleştir, küçük burjuva düşünce ve davranışa karşı güçlü etkili bir uyarı, devrimci bir dikkat çekmedir. Farkına vardırma, ayırımını gösterme çabasıdır. Güçlü bir devrimci uyarı levhasıdır. Düzeltme-düzeltilme harekettir. Değişme-değiştirme, devrimleşme-devrimleştirme adımlarıdır. Eleştiri ekmek-su-hava kadar yaşamsal bir proleter ihtiyaçtır.

Eleştiri-özeleştiriyeye yaklaşım meselesi, devrime yaklaşım meselesidir. Basit ve ciddiyetsiz bir yaklaşımı kabul etmeyecek kadar ciddi bir devrim meselesidir. Güçlü ve gelişkin bir devrim iddiası olanın düzeltme-değişme-devrimleşme ihtiyacı olur. Devrim iddiası olmayanın düzeltme-değişme-devrimleşme ihtiyacı olmaz. Ancak kendini değiştirenler çevresini-dünyayı değiştirebilir. Bunu başaramayanlar süreç dışına atılmaktan kurtulamaz.

Eleştiri-özeleştir ciddiye, tutarlılık, dürüstlük isteyen bir görevdir. Ancak çok zaman bu soruna yeterli ve gerek-

li ciddiyet gösterilip istenilen düzeyde önem verilmez. Eleştiri, ciddi bir yoğunlaşma, kafa yorma, emek verme olayıdır. Özeleştir ise dıştan gelen devrimci uyarı karşısında gösterilen duyarlılık, ortaya konan devrimci fedakarlık ve sorumluluktur.

Devrimci saflarda en ciddi görevlerin başında eleştiri-özeleştir eyleminin sürekli düzenli ve bilinçli kullanılması gelir. Ancak bu meselede her zaman bu bilinçle hareket edildiğini söylemek zordur. Devrimci mücadele içinde çok çeşitli bireysel neden ve kaygılardan kaynaklı olarak çeşitli karşı dirençler, kabul etmeme, doğru kullanmama pratiklerine tanıklık ediliyor. Gerilla savaşını yürüten devrimci bir örgütün kendini sürekli bir şekilde düzeltme-yenileme-devrimleştirme görev ve sorumluluğu vardır. Devrimci savaşla-mücadelenin zorlu ve acı gerçeklikleriyle, yaşamın zorluklarıyla iç içe, yakın temas halinde olanların kirli, paslı kalmaya hak ve lüksü yoktur ve olamaz. **Düşüncesi temiz, hayalleri soylu olanların kirli kalma hakları yoktur.** Bunun denenmiş, doğruluğu defalarca ispatlanmış yolu eleştiri-özeleştir eylemini zamanında doğru ve bilinçli-örgütlü olarak kullanılmasıdır. Devrimci yaşamda her yoldaşın bu eylemi gerçekleştirmesi için bilinçlenmesi, aydınlanıp eğitilmesi gerekir. Küçük burjuva ideolojisine karşı mücadele ve ondan arınma başarılıdır. Ya yürüyüş ve gelişim hızı kazanır. Bireysel ve örgütsel başarı ve gelişim isteyenler ideolojik mücadeleyi yürütmeli, eleştiri ve kendini eleştirme gibi güçlü MLM silahı kullanmayı bilinçli-örgütlü tarzda öğrenmelidir.

Gelişim gösteren her devrimci örgütün devrimci pratiğinin önemli yerinde eleştiri ve kendini eleştirme vardır. Yani ideolojik mücadele vardır. Gelişim gösteremeyen, yerinde sayan, marjinal her örgütün pratiğinde ise bu büyük silahın bilinçli, etkili ve örgütlü şekilde kullanılmaması vardır.

Özgürlük ve bağımsızlık uğruna mücadele edenler dünyanın en saygın insanları olmalıdır. Çünkü düşünceleri soylu olanların kişilikleri de soyludur. Onları haklı ve meşru kılan, uğruna mücadele ettikleri davanın haklılığıdır. Kendilerine ait hiçbir kişisel çıkar ve beklentileri olmayanların kişilikleri de soyludur. Peki, bu denli soylu bir dava için mücadele edenlerin sistemden kalan zaaf ve eksiklikleri karşısındaki değişiminin sınırlı kalması kabul edilebilir mi? Elbette ki edilemez! Düşünsel ve mücadele davası saygın olanların sürekli kendilerini arındırma ve yenileme gibi devrimci görevleri de vardır/olmalıdır. Yoksa savundukları davalarına bilmeden, istemeden zarar verebilirler.

Nasıl ki her gün el yüz yıkanıp, vücut temizliği yapılıyorsa, kirlendiğimizde temizlenmeye çalışılıyorsa devrimci mücadele içinde olanların düşünce ve duygularının da sürekli olarak yanlış düşünce ve yaklaşımlardan temizlenmesi, arınması gerekir. Bu bir devrimci görevdir. Bunun yolu ideolojik mücadeledir; yani eleştiri ve özeleştirmenin doğru bir tarzda, yerinde ve zamanında bilinçli bir şekilde kullanılmasıdır. Fiziksel temizlik yaşamak için vazgeçilmez bir ihtiyaç ise düşünce ve duyguların temizlenmesi de devrimci mücadelenin sağlıklı ve güven içinde sürdürülmesi için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mevlüt Çınar: Partizan savaşçısı olan Mevlüt Çınar, 9 Ocak 1980 yılında İstanbul'da çatışmada şehit düştü.

Haydar Doğan: 1958 Mazgirt doğumlu olan Haydar Doğan, Prole-

tarya Partisi'nin düşüncesiyle küçük yaşta tanışır. Çalışmak için gittiği İstanbul'da MLSPB saflarında örgütlenir. Bir operasyonda gözaltına alınır 7 yıl tutsak kalır. Hapishaneden çıktığında dışarıda 12 Eylül AFC'sinin etkilerini görür. Bu süreçte Proletarya Partisi'nin saflarında örgütlenir. Muhsin Bodur'u cezalandırmada görev

almıştır. Ulaş Bardakçı'nın katili Habib Gür'ün cezalandırılması sırasında **10 Ocak 1991** tarihinde İstanbul'da çıkan çatışmada şehit düşer.

Polat İyit: Proletarya Partisi'nin önder kadrolarından olan Polat İyit, 20 yıllık devrimci yaşamı boyunca birçok kez ölüm denen o bedensel engeli aşmıştı. Birçok kez tutsaklık

yaşamıştı. En son 3 Mayıs 1996'da tutuklanarak Sağmalcılar Zindanı'na konuldu. '96 SAG ve ÖO direnişinde görev alır. 69 günlük bu kavgada bedenini direncini yitirmişti. Direnci yiten bedene hükmetmişti kanser. TC devleti onun tedavisini engellemek için her şeyi yapar. İyit, 15 Ocak 1997'de şehit düşer.

Nasıl bakıyorsan öyle çekersin!

İnsan yıllardan beri gördüklerini çizdi ve bunları anlamlandırmaya çalıştı. Konuşmanın ve iletişimin bir sonucu olarak ortaya çıkan resim, günümüzde tarihsel bir görüngü, bir gezinti ve her şeyden önce tarihin kendisi anlamına gelmektedir.

1800'lü yılların ilk çeyreğinde görüntüleri çizibilmenin bir yöntemi geliştirildi. Bu insan gözünün görebildiği ve algılayabildiği tüm nesnelere aynen aktaran **fotoğraf makinesi**ydi.

Günümüzde fotoğraf büyük bir hızla biçim değiştirmektedir. Geleneksel biçimde film, fotoğraf kartı ve kimyasal maddeler kullanılarak elde edilen analog (geleneksel) fotoğrafların yerini büyük bir hızla yine optik teknolojisini ve optik teknolojiyle birlikte elektronik ve bilgisayar teknolojilerinde kullanan sayısal (dijital) fotoğraflar almaya başladı.

Elbette tüm bunlar, fotoğrafın gelişimindeki teknik yanlardır. Ancak fotoğraf makinelerinin bu teknolojik gelişimi, fotoğraf çekimlerinde bir kolaylık sağlamaktadır. Bu kolaylık fotoğraf çekimindeki yaygınlığın oluşmasındaki en büyük etkidir. 1800'lü yıllarla başlayan fotoğrafçılık bir zanaattır ve bir fotoğrafın çekimi ayları almaktadır.

Dersim Katliamı'nda katledilen **Alişer** ile **Zarife**'nin fotoğrafı resim gibi görünse de esasında fotoğraftır. Bugün nasıl fotoğraf çekimlerinden sonra photoshop kullanılıyorsa 1900'lü yıllara kadar fotoğraf çekimlerinden sonra yağlı boya kullanılmaktadır.

Vizöre bakmak ve deklanşöre basmak...

Belki birçoğumuzun yaşamında önemli bir yer edinen fotoğraf ve fotoğraf çekimi aslında makineyi kullananın bakış açısına göre nitelik kazanmaktadır.

"Fotoğraf felsefesinin amacı, insan ve onu çevreleyen nesnel koşulları fotoğraf alanında ortaya çıkararak ve söz konusu çıkarıma olası bir çözüm aramaktır." Bu açıdan kameraya veya fotoğraf makinesine basit bir araçmış gibi bakamayız.

Fotoğraf makinelerinin insan gözünün yapısal düzeyini aşan bir teknoloji ile üretilmesi nesnel dünyanın ayrıntılarına inmemizi sağlamaktadır. Bu ayrıntılar belki verili durumu ifade eder ancak bu verili durumun nasıl algılandığı da önemlidir.

Esas sorun nesnel dünyasında **görünenin de ötesini** görebilmektir. Fotoğraf çekimlerinde teknik olarak yetkinleşmek kuşkusuz bir deneyimdir. Ancak bu deneyim tek başına bir anlam ifade etmez. Tekniğe yol gösteren bir düşüncenin var olabilmesi gerekmektedir. Bu da pek doğal ki dünyayı yorumlamayla ilintili bir durumdur.

Bir devrimcinin çekeceği her fotoğraf aynı zamanda bir toplumsal gerçekliği anlatır ona. Taş atan bir çocuğun resmini, günümüz fotoğraf teknolojisi ile çekmek kolaydır. Ancak taş atan bir çocuğun ne için taş attığını bilerek ve kavrayarak çekmek fotoğrafa güç ve derinlik katar.

Yaşam biçiminin derinliğindeki teorik çıkarsama bir felsefedir. Ve doğaldır ki yaşam biçimi olarak toplumsal pratik bilginin kaynağıdır. Sahip olduğumuz MLM bilimi toplumsal pratiği dünyayı değiştirme mücadelesidir. Toplumdan bağımsız ele alınamayacak olan birey o toplumun militanıdır. Örgütlediği sürece proletaryanın militanı olan birey örgütlenemediği sürece burjuvazinin militanıdır. Bu iki kutup arasındaki yaşam biçimi keskin bir birbirinden ayrı olacağından proleter bakış açısıyla gerçekleştirdiğimiz fotoğraf çekimleri bilimsel içeriğe sahip olup sınıf mücadelesinin gereklerini yerine getirmelidir.

Burada şöyle bir soru aklımıza gelebilir. Birey hobi olarak fotoğraf çekemez mi? Hobi olarak da fotoğraf çekilebilir. Doğal güzellikler bireyi cezbeden bir içeriğe sahiptir. Ancak bu güzelliklerin kapitalizmin aşırı kâr hırsı ile yok edildiğini bilerek çekmek daha bir anlam yüklü olacaktır. Örneğin Ara Güler'in çekmiş olduğu İstanbul fotoğrafları yok edilen, talana açılan bir İstanbul'u anlatmaktadır bugün bizlere.

Öyle ki Güler her gittiği alanda toplumsal gerçekleri aktarmanın çabası içine girdiğini ve bunları yaşatmak için çektiğini belirtiyor. Nitekim Güler, kendini bir fotoğrafçı olarak değil bir gazeteci olarak tanımlıyor.

Görüntü ve örgütlenme

İnsan zihni onu çevreleyen koşulların sürekliliğine göre şekil kazanmaktadır. Bu bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir ve bugün sermayeye kan taşımak için kullanılmaktadır. Bu bilimsel deney Pepsi reklamlarında kullanılmıştır. Yol kenarlarına 100'er metre arayla dizilen Pepsi reklamları yoldan geçen bireylerin algısına süreklilik yarattığı için bireyin bir süreden sonra canı Pepsi çekmektedir. Bu anlamıyla bugün fotoğraflar üzerinden yapılan reklamların hiç de küçümsenmeyecek bir yapısı bulunmaktadır. Amaç her şeyden önce insan zihni üzerinde, nesnenin tahakkümünü sağlamaktır.

Tüm bu söylediklerimiz üzerinden baktığımızda çekmiş olduğumuz fotoğrafların hiç de küçümsenmeyecek bir örgütlenme misyonu bulunmaktadır. Günümüzde yazılı verilerden çok görsel veriler ilgi görmektedir. Bunun birçok nedeni bulunmaktadır. Bu nedenlerden bir tanesi de yukarıda bahsettiğimiz görüntünün örgütlenmedeki basit yapısıdır. Bir görüntü birçok kişinin algısında birçok veriyi sunar. Ancak bu veri elbette görüntüyü çekenin ve onu kullananın denetimindedir. Bu amaçla örgütlenme materyallerimizin görselliği oldukça önemlidir.

Sonuç olarak; fotoğraf insanın bakış açısıyla biçim kazanmaktadır. Bireyin düşünce yapısı onun bakışıdır ve baktığımız her nesne bu bakış açısıyla güzellik kazanır. Birey nasıl düşünüyor ve bu bağlamda nasıl yaşıyorsa fotoğrafa da bu bakış açısıyla bakar. Sınıf mücadelesinin nesnel koşullarının ortaya çıkardığı gerçekleri ortaya koymak ve bu gerçekler üzerinden işçi sınıfını gerek algı da gerekse de pratikte mücadeleye sevk etmek fotoğrafçılık değil, devrimci gazeteciliktir. Bugün fotoğraf makinesiyle yarattıklarımız sistemin tüm gerçekliğini ortaya koyacak bir içeriğe sahip olmalıdır. Bizler açısından MLM bakışıyla vizörden bakmak ve deklanşöre basmaktır esas olan...

Esas sorun nesnel dünyasında görünenin de ötesini görebilmektir. Fotoğraf çekimlerinde teknik olarak yetkinleşmek kuşkusuz bir deneyimdir. Ancak bu deneyim tek başına bir anlam ifade etmez. Tekniğe yol gösteren bir düşüncenin var olabilmesi gerekmektedir. Bu da pek doğal ki dünyayı yorumlamayla ilintili bir durumdur.

Nihat Aydın hayata veda etti!

H. Merkezi: Devrimci müziğin kilometre taşlarından Umuda Ezgi grubunun kurucusu **Nihat Aydın** 1 Ocak günü hayata veda etti.

Uzun süredir kanserle mücadele eden sanatçı yeni yılın ilk gününde Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde hayata gözlerini yumdu.

Aydın'ın cenaze töreni Buca Cem Evi'nde sevdiği ve dostlarının katılımıyla gerçekleştirildi. Törenin ardından cenazesi, doğup büyüdüğü Gültepe Mahallesi'ne getirilen sanatçı, burada yüzlerce insanın katıldığı bir törenle uğurlandı.

Törene Aydın'ın ailesi ve yakınlarının yanı sıra sanatçı dostları ve çeşitli milletvekilleri, ÖDP Eş Genel Başkanı **Alper Taş**, Baro Eski Başkanı **Sema Pekdaş** ve çok sayıda muhalif çevreden katılım oldu.

"**Nihat Aydın ölümsüzdür**" sloganının atıldığı cenaze töreninin ardından sanatçının defnini gerçekleştirmek için konvoy Balıkesir'in Ören ilçesine yola çıktı.

1959 yılında Kars'ta doğan sanatçı lise öğrenimini tamamlamak için İzmir Gültepe ilçesine taşınmıştı. 12 Eylül Cuntası döneminde Devrimci Yol davasından 4 yıl tutsak kalan sanatçı, bu tarihten itibaren müzik çalışmalarına da hız vermiş ve Umuda Ezgi grubunu kurarak müzik yolculuğuna devam etmişti.

1990'da ilk albümü olan "**Gün Işımış**"ı çıkaran Aydın; 1991 yılında "**Örgütlemişler Baharı**", 1993 yılında "**Ateş Dağları Sarmış**" ve 95 yılında "**Onların Türküsü**" albümlerini çıkardı. Umuda Ezgi, 1995 yılından itibaren tam beş yıl bekleyerek beşinci albümü olan "**Savrulma Düşlerim**" (2000) albümünü yaptı. Sanatçı bir yandan Kanserle mücadele ederken 2013 yılında da "**Yola Çıkılmalı**" adlı son albümünü çıkarmıştı.

Rojava'da yaşanan süreç devrim midir? -1-

"Arap Baharı" 2011'de Mısır'da patlak verdiğinde ne tür sonuçlar doğuracağını tahmin etmek oldukça güçtü. Ancak bir dizi rejim devrildi, büyük bir toplumsal hareketlilik oluştu ve kimi ülkelerde ise rejimi devirme girişimleri kanlı ve uzun sürecek iç çatışmalara yol açtı.

Suriye bu uzun ve kanlı iç çatışmanın en çarpıcı örneğidir. 15 Mart 2011'de rejime karşı ilk kalkışma gerçekleşti. Baas rejiminin en bildik yöntemi olan zor uygulama ve katletme politikası hemen devreye girdi. Peşi sıra ABD ve AB emperyalistleri zaten hedeflerinde olan Baas rejimine, muadili rejimlerin akibetini biçti. Yani Mısır, Tunus ve Libya'da ne olduysa burada da o olacak "öngörüsü" ile yaklaşıldı. Varolan muhalefet durumuna bakılmaksızın, politik olarak cesaretlendirilerek ve hızla örgütlü silahlı kalkışma için adeta arkadan itildi. İlticacı Suriyeli siyasi muhaliflerden politik organizasyonlar oluşturuldu. Esad rejiminin ordusundan firar eden ve ona karşı savaşımlardan teşekkül etmiş silahlı güçlerden hemen bir ordu organizasyonu yaratıldı vs.

Türkiye başta olmak üzere Ürdün ve Lübnan üzerinden bu silahlı organizasyonlara lojistik, askeri vs. yardım takviye edilerek kısa sürede iç kargaşa belli bir noktaya taşındı. Ancak üç-beş günlük ömür biçilen Suriye rejimi Rusya'yı ve İran'ı arkasına alarak, toplumsal desteğini de Arap milliyetçiliğiyle daha fazla kenetleyerek kolay lokma olmayacağını ilk andan itibaren gösterdi.

Devamında Cihatçı örgütlerin sürece hızla ve aktif şekilde dahil olması, savaşçı yetenekleri ile rejimi en fazla zorlayan rolü üstlenmesi, yine çapulcu ve dağınık diğer silahlı (çoğu savaş aşası niteliğinde) olan gruplara nazaran daha örgütlü ve halkın sosyal ekonomik çıkarlarını daha fazla gözetken bir siyasi yaklaşım sergilemeleri bunların ön plana çıkmasını sağladı. Ancak bu grupların selefi radikalizmi, oluşan boşluklarda kurdukları "emirlikler" in zalim, gaddar ve yıkıcı yanı Suriye toplumsal yapısı ile kısa sürede keskin bir çatışmaya girdi. Bu gruplar emperyalistleri de, kontrolü ve işbirliği zor yapılarından dolayı tedirgin ettiği gibi, sürece daha temkinli yaklaşmaya zorlamıştır. Ancak yaklaşık 3 yıl sonunda gelen nokta muhalif güçler açısından bu Cihatçı grupların başat güç olması ÖSO vb. grupların ise hızla erimesi olmuştur.

Esad rejimi ise ilk andaki şaşkınlık ve geri çekilmeleri telafi etmiş ve gücünü esasen korumuş gözükmektedir. Hatta muhalif güçlerin, emperyalistleri ve bölge devletlerini müdahaleye davet eden politik tutumları radikal olmayan ama Esad rejimine muhalif olan kitlelerin denize düşüp yılanı sarılırcasına Esad'a daha fazla yaklaşmasına maddi temel sağlamıştır.

Zira Ortadoğu topraklarında emperyalist ya da dış güçlere bu denli açık işgal çağrısı yapan siyasi organizasyonların toplumsal taban bulması, başarı elde etmesi güneşin batıdan doğması kadar zordur. Ki Ortadoğu siyasi tarihinde em-

peryalizme bu kadar örtüsüz, açık ve acemice angaje olmuş bir muhalif hareket bulmak da zordur. Bu "ar damarı çatlamış" muhalif hareketin, acemi siyaseti en çok da Esad'ın işini kolaylaştırmıştır. Kuşkusuz bunların baş kılavuzunun Türk devleti olması da, bu hareketler için şanssızlık, Esad içinse bir şanstır. "Kılavuzu karga olanın..." özdeyişi sanırsız bu ilişki için tam isabet olacaktır.

ROJAVA'DA (SURIYE KÜRDİSTANI) DİRENİŞİ!

Bu süreç boyunca gerçeğe yani güçler dengesine, toplumsal duruma, konjonktüre ve kendi durumuna hakim olarak hareket eden yegane muhalif güç ise Kürt halkı ve onun örgütlü gücü PYD olmuştur. 22 milyonluk Suriye nüfusunun yaklaşık 2-2.5 milyonluk bölümünü teşkil eden Kürtler adeta bir denge siyasetiyle hem doğan boşlukları iyi değerlendirmiş hem de örgütlülüğünü ve hakimiyetini sürekli genişletmiştir. Geçen üç yıllık süreçte bugün artık Rojava'da Kürtlerin büyük bir etkinliği ve hakimiyeti söz konusudur. Rojava'daki gelişmeler hem Suriye'nin geleceği bakımından, emperyalist ülkeler de dahil bölgesel ülkelerin hem de Türkiyeli ilerici ve devrimcilerin ilgi alanına girmektedir. Rojava'da yaşanan toplumsal ve siyasi gelişmeyi nasıl değerlendirmek, nereye oturtmak ve niteliğini nasıl koymak gerektiği üzerine ilerici, demokrat ve devrimci cenahta bir tartışma söz konusudur. Zira bu ilginin nedenlerinden birisi sorunun Kürt meselesi bağlamı olması, ama yine bununla bağlantılı olarak Kürt Ulusal Hareketi'nin ideolojik-politik çizgisindeki bir önderlikle sürecin örgütleniyor olmasıdır.

Rojava'da yaşanan gelişmelere Türkiye ilerici, demokrat ve devrimci hareketinin birkaç istisna dışında olumlu baktığı, Kürtler lehine dayanışmacı bir yaklaşımla desteklediğini görüyoruz. Devrimci cenahta Halk Cephesi bir istisna olarak durmaktadır. Çarpık anti-emperyalizm yaklaşımıyla, Esad'ın yanında olmayanları emperyalizme hizmet etmekle suçlayacak boyuta vardırıran bir siyasi tutuma maalesef demir atmıştır. Bunun yanında Kürt sorununa yaklaşımındaki sosyal-şoven tutum ve Kürt hareketinin emperyalizmle iş tuttuğu ya da daha iyimser söylemlerle emperyalizmin önüne taş koymaktan imtina ettiği, ona yol verdiği tezine dayanarak Rojava meselesindeki tutumunu belirliyor. Kuşkusuz trajik bir durumdur bu. Yine reformist hareket içinde TKP de benzer bir kendinden menkul "anti-emperyalistlik" yaklaşımı ile Rojava'ya mesafeli durmayı tercih ediyor.

ROJAVA'DA İKTİDAR BOŞLUĞU DOLDURULUYOR

Peki Rojava'da yaşanan nedir? Daha doğrusu bir devrim midir? Yoksa henüz o karakteri vermeyen ulusal hak kazanımları sağlayan bir realite mi?

Rojava Kürtleri, ilhakçı Suriye rejimine karşı, diğer parçalardaki Kürt ulusal mücadelelerinden farklı ve belli oranda daha pasif diyebileceğimiz bir mücadele

hattı benimsemiştir. Ancak bu Rojava Kürtlerinin ulusal haklar mücadelesine uzak kalması manasına gelmemektedir.

Zira diğer parçalardaki mücadelelerin doğrudan parçası olacak şekilde Kürt halkı harekete geçmiştir. Özellikle Türkiye Kürdistanı'ndaki mücadelede binlerce evladını şehit vermiş, binlercesi savaşçı olarak saflara dahil olmuştur. Yani ulusal hak ve özgürlük noktasında gelişkin bir siyasi bilinci söz konusudur. Ki bu iskelete son 10 yılda geniş bir örgütlenmeyle et ve kan da vererek vücut buldurmuştur.

Suriye'deki karmaşanın başlamasıyla Kürtlerin nasıl bir hat ve yönelim tuttuğunu kısaca özetlemekte fayda var.

Suriye'de ilk kitlesele gösterilerin başlamasıyla birlikte Kürtler de benzer bir yöntemle sürece hızla dahil oldular. Bir süre "Cuma Yürüyüşleri" ile hak ve taleplerini dile getirip, rejimin ulusal baskı ve sindirme politikalarını teşhir ettiler. Barışçıl ve demokratik temeldeki bu eylemlerle örgütlü yapısını hem test etme, hem gösterme hem de sağlama yoluna gidildi.

Paralel bir şekilde 2004'te belli oranda fikri alt yapısı oluşturulmuş silahlı savunma güçlerini hızla örgütleyerek YPG'yi kurdular. PYD'nin önderlik ettiği süreçte izlenen politik yönelim ise 3. yol olarak ifade edildi. Yani ne rejimin ne de henüz rengi-şekli-çizgisi belirsiz muhalif güçlerin yanında yer almamak ve kendi bağımsız çizgisini Rojava sınırlarında yaşama geçirmek. Burada özellikle rejimin hızla çözülüp çökeceği yönlü uluslararası yürüyen güçlü propagandaya PYD'nin prim vermediğini ve süreçte güçler dengesini **en gerçekçi** şekilde çözümlediğini belirtmek gerekir. Bu doğru çözümleme ve buna göre belirlenen özgün politik çizgi ekseninde konumlanarak mücadeleyi benimsemesi, karmaşanın daha da artması ile Rojava'nın önüne büyük fırsatların çıkmasına sebep oldu.

Karmaşanın ilk zamanlarında hızla eğitim ve dil sorununu ön plana çıkararak rejime dayattığını görüyoruz. Yetiştirdiği yüzlerce Kürt öğretmen ile fiilen rejim okullarında Arapça'nın yanında Kürtçe de öğretilmeye başlandı. Ulusal hak ve talepleri dillendirmenin ötesine geçen yeni gelişmeler ise Suriye'de daha fazla ve hızla olgunlaşırken belirlenen strateji doğrultusunda adımların atıldığı görüldü.

Her iki tarafla da çatışmama ama tarafların çatışmasından doğan boşlukları varolan toplumsal taban ve destekle birlikte doldurma şeklinde bir yönelime girildi. Kürt hareketi bu süreçte 3 aşamalı strateji benimsedi. Bu aşamalar kabaca: birinci aşamada kentlere bağlı kırsal kesimleri ve köyleri ele geçirme; ikinci aşamada devlete bağlı hizmet ve sivil kurumlara el koyma. Üçüncü aşamada ise kentlerin tümünü ele geçirme.

Bu süreçlerin esasen başarıyla gerçekleştiği görülmektedir. İlk etapta köylerde ve kırsal alanlarda bir egemenlik süreci örgütlendi. Süreç ilerledikçe ve çatışmalar tüm ülke sathında yoğunlaştıkça rejimin zorunluluktan bıraktığı boşlukları, Kürtlerin önderliğinde bölgedeki

diğer milliyetlerin oluşturduğu güçler hızla doldurarak kendi örgütlülüğünü inşa etti. 19 Temmuz 2012'de ilan edilen "devrim" ile birçok Kürt şehrinin denetim ve kontrolü, rejim güçlerinin kimi sembolik temsilcileri dışında esasen kovularak sağlandı.

Bu sürecin hemen akabinde ve iç içe geçerek Suriye muhalif güçleriyle belli gerginlikler ve egemenlik çatışması yaşanmaya başladı. Gerek ÖSO gerekse de cihatçı grupların Kürtlerin bu gelişiminden rahatsızlık duymaya başladığını görüyoruz. Bu rahatsızlığın emperyalist güç odakları ve Türkiye başta olmak üzere belli bölge devletlerin rahatsızlığıyla sıkı bir paydaşlığı olduğunu belirtmek gerekiyor. Bu durum Kürtlere ve onların kazanımlarına yönelik askeri saldırılarda kendini net olarak gösterdi. Özellikle cihatçı grupların ciddi düzeyde bir direnişi ve pervasız saldırıları yaşandı.

Bu durum önemli askeri çatışmalara dönüşerek ilerlemiştir. Kürtler bu çatışma sürecinde bu gruplara mevzi kaybetmek bir yana yeni yeni ve çoğu sınır bölgelerinde yer alan önemli stratejik noktaları ele geçirecek yanıt verdiler. Deyim yerindeyse bu cihatçı gruplar Kürt bölgelerinden büyük oranda kazanmıştır. Ancak hala çatışmalar ve yer yer karşı hamlelerle gelişmeler devam etmektedir. Ancak bu çatışmaların Kürtleri hem askeri olarak hem de siyasi olarak güçlendirdiğini, hatta toplumsal tabanını genişlettiğini söylemek mümkün. Cihatçı gruplarla siyasal, sosyal ve kültürel uyumsuzluk içinde olan bölgedeki Süryani, Ermeni, Çerkes ve Arap topluluklarla Kürtlerin yakınlaşması ve çeşitli düzeylerde ittifaklar kurmasını beraberinde getirmiştir.

Süreç boyunca oluşan iktidar boşluğu ise Kürtler tarafından siyasal, savunma, adalet, kültür, sosyal, ekonomik, eğitim, sağlık vs. alanlarda kendi kurumsallaşmasını sağlayarak doldurulmuştur.

Birçok yerde halk evleri, gençlik, dil, kültür-sanat, halk meclisleri, eğitim, kadın örgütü, mahkeme, asayiş ve meslek örgütü gibi kurumları ile kendi kendini yönetme deneyimlerini gerçekleştirmektedirler. Bu örgütlenme sürecinin geçen her zamanda daha da derinleşip yaygınlaştığını söylemek mümkün.

Yetmiş binlerce Kürt öğretmenle yaygın bir şekilde Kürtçe eğitim verilmektedir. Yine Kürt ulusal kültürü, sanatı özgürce yaşamakta ve gerçekleştirilmektedir. Rojava (batı) olarak tanımlanan Suriye Kürdistanı'nın sınırları, YPG vasıtasıyla kontrol edilerek egemenlik tesis edilmekte ve içeride de adli suçlara karşı kurulan asayiş birimleriyle denetim ve güvenlik gerçekleştirilmektedir.

Bu örgütlenme sürecinde salt bir ulusa dayanmanın ötesinde farklı milliyet, din ve mezheplerin de sürece dahil edilerek gerçekleştirme perspektifi taşıyor. Bu durum kuşkusuz demokratik ve ilerici bir yaklaşımdır. Farklı inanç ve milliyetlerin yönetim, söz, yetki ve karar süreçlerine dahil edilmesi oluşturulan alternatif sistemin yerel dayanaklarını pekiştirmektedir. **(Devam edecek)**

Yeni yıla zamlarla girildi!

H. Merkezi: Yeni yılda vergi, harç ve cezalarda zam patlaması yaşanıyor. Yeni yılda, akaryakıt, pasaport, ehliyet, aile cüzdanı, ÖTV, Damga Vergisi, KDV, konutlara ait temizlik vergisi, su tüketimi ile harçlar zamlandı. Gündem yolsuzluk ve operasyon meseleleriyle ilerlerken, yeni yılda yine birçok alan-

da zam yapıldı.

ÖTV, Damga Vergisi, KDV ile harçlar kanunu kapsamında tahsil ettiği vergi, maktu harçları ve çevre temizlik vergisi **yüzde 3.93** oranında zamlanırken, ÖTV **40 TL**'ye, çöp vergileri ise **2 bin 300 TL** ile **19 TL** arasındaki miktarlara çıkarıldı. Pasaport bedeli **72 liradan 75 liraya**, ehliyetler ise **89 liradan 92.5 liraya**, aile cüzdanı **66 liradan 69 liraya** yükseldi.

Ayrıca 1 yıllık pasaport harcı **135.2 liradan 140.51 liraya** çıktı. B sınıfı sürücü belgesi harcı ise **346.71 lira** oldu. Kırmızı ışıkta geçmenin cezası **166 liradan 172 liraya** yükseldi.

Alkollü araç kullananlar ilk yakalanışta **727 lira**, ikinci seferde **911 lira** ceza ödeyecek. Hız sınırını yüzde 30'a kadar aşanlar **172 lira**, yüzde 30'dan fazla aşanlar ise **356 lira** ceza ödeyecek.

Sarıgazi halkı zamma karşı!

H. Merkezi: İçinde **Partizan**'ın da bulunduğu **Sarıgazi Dayanışması**'nın çağrısı ile bir araya gelen Sarıgazi halkı, gerçekleştirdiği yürüyüşle zamları protesto etti. Demokrasi Meydanı'nda son bulan yürüyüşte "**Zamma, Zulme, yoksulluğa Son! İnsanca Yaşam İstiyoruz!**" pankartı açıldı. Akşam saatlerinde gerçekleşen yürüyüşte, zamları protesto eden dövizler taşınırken basın açıklaması öncesinde devrim şehitleri için saygı duruşu ve tiyatro gösterimi yapıldı.

Gerçekleşen açıklamada; Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun işçileri ve emekçileri simit hesabına razı etmek istediği belirtilerek "**Bizler; işçi ve emekçiler olarak kıdem tazminatının gaspını ve asgari ücretin kölece yaşam koşullarına göre belirlenmesini kabul etmiyoruz. Asgari ücret soygununa karşı, insanca yaşam için örgütlü mücadeleye, sokağa çıkmaya, hesap sormaya çağırıyoruz**" ifadelerine yer verildi.

Gülsuyu'nda yolsuzluğa karşı eylemler sürüyor

Gülsuyu: 29 Aralık akşamı Son Durak'tan başlayan, **Partizan**'ın da katıldığı yürüyüş boyunca evlerinin camlarından halkımız tencere ve tavalarıyla bizlere destek verirken kahvehanedeki insanlarımız da çağrı yaparak eylemimizi güçlendirmek istedik. Gülsuyu Heykel Meydanı'na kadar slogan ve ajitasyon konuşmalarımızla ilerlerken meydan her zaman olduğu gibi polis ablukası altında alınmıştı. Meydan'da yapılan basın açıklamasının ardından kitle, Çarşamba Pazarı sokağına (Özgürlük Meydanı) yürüyerek burada halay çekerek eylemi sonlandırdı.

(**Gülsuyu'ndan doğaç muhabir**)

Militalar; "Örgütlenelim, isyan dalgasını yayalım!"

H. Merkezi: 17 Aralık günü aralarında bakan çocukları, banka müdürleri ve AKP'li belediye başkanlarının da bulunduğu 50'yi aşkın kişiye düzenlenen yolsuzluk operasyonunun ardından halk bir kez daha sokaklara dökülürken; elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre 28-29 Aralık günlerinde **TKP/ML militanları** da İstanbul-Sarıgazi'de alana çıkmış ve eylemler gerçekleştirmiştir.

TKP/ML militanları, eylemlere ilişkin yaptıkları açıklamada "**Patronağa devletin yolsuzluk ve rüşvetlerinin ifşa olmasıyla ortaya saçılan pislikler, devrimci kitlelerin, halkımızın öfkesini bir kez daha sokağa taşıdı. Gezi İsyanı'nın ruhunu ve cüretini kuşanan militanlarımız, kitlelerin öfkesiyle birleşerek hesap soruculuğun, devrimci eylemlerin adresi oldu. Halk üzerinde baskı, katliam ve tahakkümün faili olan faşist devlet ve polis gücü TKP/ML militanlarının, eylemlerde yer alan diğer devrimci örgütlerin ortak militan eylemleriyle hedef alındı**" dediler.

Militanlar açıklamalarını "**Halkımızın alınteri ve emeğinden çalarak, kölece çalıştırıp iliğine dek sömürerek palazlanan halk düşmanlarının uykusunu kaçırarak olan aralarındaki kayıkçı kavgası değil, devrimci kitlelerin, partimizin ve diğer halk güçlerinin hesap sorucu eylemleri, isyanı ve mücadelesi olacaktır**" sözleriyle sürdürdüler.

"**Cumartesi-Pazar günleri, Sarıgazi'de düşmana yönelen eylemlerle kitlesele şekilde yer alan parti gücümüz geliştirdiği direniş ve eylemlerle dostta ve düşmana mesaj oluşturmuştur**" sözleriyle eylemleri değerlendiren militanlar, açıklamaların

devamında "**İsyanların örgütleyiciliğinde devrimci kitleleri partimiz TKP/ML'nin saflarında yolsuzluğun ve rüşvetin bataklığına dönüşmüş faşist devlete karşı örgütlenmeye ve mücadeleye çağırıştır**" dediler.

"Kararlılığımızı Kaypakkaya yoldaştan alıyoruz"

Eylemlerde "**TKP/ML pankartıyla barikat başlarını tutan militanlarımız devletin polis gücüne yönelik de etkili eylemlerde bulunmuş, çatışmalarda rol üstlenildiğini**" belir-

ten militanlar, "**Partimizin halkımızı devrime örgütleyen şiarları haykırılmış, 'Kaypakkaya burada, TKP/ML barikatta'** sloganı atılmıştır. Eylemler boyunca yaygın şekilde yazılmalar yapılarak partimiz ve ordumuz propaganda edilmiştir" dediler.

"**Halkımızın partimize duyduğu güven, eylemler boyunca gösterdiği destekle bir kez daha anlaşılmiştir**" diyerek kitlelerin desteğine dikkat çeken militanlar, "**Kararlılığımız; kaynağını Kaypakkaya yoldaşın siyasi-ideolojik çizgisinden partimizin**

41. yıla ulaşan savaş ve direniş pratiğinden ve devrimci kitlelerden almaktadır" dediler.

"**Sömürüyü, baskıyı, katliamları olağanlaştıran; kölece çalışmayı, düşük ücreti ve yoksulluğu halkımıza reva gören hakim sınıflar çil çil paraları kasalarda, kutularda saklamakta beis görmemekte, halkımızı sefaletle, kendilerini her türlü nimele gark etmektedir**" sözleriyle açıklamasını sürdüren militanlar, "**Uzun soluklu devrim yürüyüşümüz bugünden geleceğe, hesap sora sora**

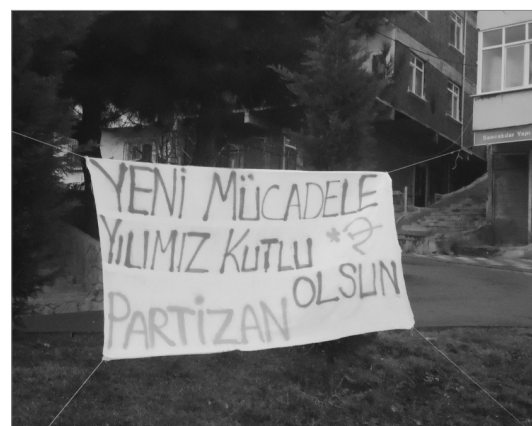
örgütlenerek ve savaşarak ilerleyecek, halkımız kazanacaktır" vurgusunu yaptılar.

Son olarak halkımızın yeni yılını kutlayan militanlar, açıklamalarını "**İsyan, direniş ve mücadelelerle yükselen 2013 yılını, 2014'e adımlarken isyan dalgalarının sarsıcılığında yüklenerek kavgamızı şafağa taşıyalım. İsyanın ve devrimin sıcağını ısıtacağımız 2014 yılı mücadeleye yalım olsun. Halkımıza şimdiden kutlu olsun!**" sözleriyle sonlandırdılar.

Gülsuyu'nda yolsuzluğa karşı ortak yılbaşı

Gülsuyu: **Partizan**, Halk Cephesi, **ESP**, Güleusu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği ve **Mahalle Meclisi** tarafından yolsuzluğa ve çeteleşmeye karşı ortak bir yılbaşı etkinliği örgütlendi. Son Durak'ta saat 23.00'de davul-zurnalarla ve sloganlarla Heykel Meydanı'na yüründü.

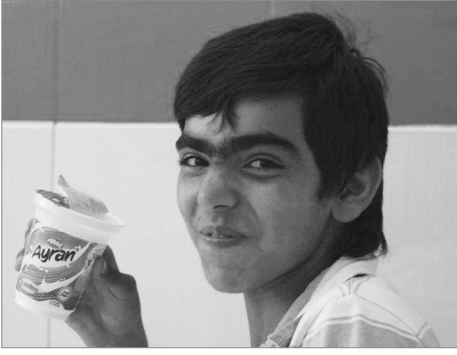
Heykel Meydanı'nda her zaman bulunan katil polisler bu defa meydanı terk etmişti. Alana

Partizan imzalı "**Yeni mücadele yılımız kutlu olsun**" pankartı asıldı.

Yapılan "**POMA**" maketi kitlenin ilgisini çekti. Saatler 00.00 gösterdiğinde üç ayrı noktadan havai fişekler gökyüzünü aydınlattı. Gezi İsyanı'nda şehit düşenler ve Gülsuyu'nda çeteler tarafından vurularak katledilen **Hasan Ferit Gedik** anısına dilek balonları uçuruldu. Halk sloganlar eşliğinde davul zurnalı halaylarını çektikten bir süre sonra kutlamayı sonlandırdı. (**Gülsuyu ÖG okurları**)

PŞTA'dan Elif Çermik ve Berkin'e ziyaret

Bizler **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** (PŞTA) olarak 30 Aralık günü sanatçı Pinar Aydınlar'ın da katılımıyla 22 Aralık Kadıköy Kent Miting'inde polislerin attığı gaz bombası sonucu kalp krizi geçiren ve halen hastanede bulunan **Elif Çermik**'i ve ailesini ziyaret

ederek, geçmiş olsun dileklerinde bulunduk. Daha sonra her koşulda yanlarında olduğumuzu belirterek hastaneden ayrıldık.

Çermik ailesinin yanından ayrıldıktan sonra Okmeydanı Hastanesi'ne giderek, yaşam mücadelesi veren 14

yaşındaki **Berkin Elvan**'ın ailesini ziyaret ettik. Elvan'ın durumunda çok önemli bir değişiklik olmasa da hala umutlu olduğumuzu ve Berkin'i yalnız bırakmayacağımızı söyledik. Aileye 2014'ün Berkin'in iyileşerek ayağa kalktığı, özgürlüğün ve halkların yılı olması dileklerimizle ilerterek hastaneden ayrıldık. (PŞTA)

Sincan'da çocuk tutsaklara saldırı

H. Merkezi: Geçtiğimiz günlerde Sincan Çocuk Hapishanesi'nde çocuk tutsaklara yönelik gerçekleşen saldırılarla ilgili **İHD Ankara Şubesi**'nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. 1 Ocak günü gerçekleşen saldırı sonrası görüşe giden aileler, çocuklarını darp edilmiş şekilde görünce bu durumu hemen İHD, TUHAD-Fed ve BDP Hukuk Komisyonu'na bildirdi. Üç kurumun avukatları hapishaneye giderek saldırıya maruz kalan 12 çocukla görüştü. Görüşmede, bütün çocukların yara bere içinde, kıyafetlerine kan bulaşmış ve incecik kıyafetlerle olduğu söylendi.

Basın toplantısında yapılan açıklamada, yaşanan saldırı şu şekilde anlatıldı: "Çocukların anlatımına göre olay C10 Koğuşunda 01.01.2014 günü yapılan sayım esnasında hasta olan bir çocuğun yattığı yerden kalkmak istememesi üzerine başlamıştır. Gardiyandan kendilerine saygılı davranmasını rica eden çocuklara küfreden gardiyanla arbeye başlamış bunun üzerine gardiyanın telsizle müdahale haberi üzerine odaya 40 civarı gardiyan girmiştir. C10 koğuşunda kalan 4

çocuğu teker teker döverek dışarı çıkarmışlar, koridorda da dövme devam etmişlerdir. C10 koğuşunda yaşanan arbedeyi duyan ve aynı anda sayımda olan C12 koğuşunda ise çocuklar arkadaşlarının durumundan endişe ettiklerini ve onları görmek istediklerini belirtmişlerdir. Bunun üzerine gardiyanlar C12 nin kapılarını kapatmışlar içeride kalan çocuklar ise kapıları yumruklayarak slogan atmaya başlamışlardır. Bu gelişmelerden sonra zaten sürekli tehdit edilen C12 koğuşu kendilerine de saldırı olabileceği için merdivenlerin önüne masaları koyarak saldırıyı engellemeye çalışmışlardır. Masalar nedeniyle yukarıya çıkamayan gardiyanlar yukarıya tazyikli su sıkmıştır. Müdür ve gardiyanlar alt kattan çocuklara inmelerini söylemişler arkadaşlarını görmeden inmeyeceklerini söyleyen çocuklar müdürle konuşurken su sıkılmaya devam edilmiştir. Çocuklar aşağı inmeyince koğuşa sarı renkli bir gaz sıkılmıştır. Gaz nedeniyle etkisiz hale gelen çocukları hem odadan çıkarırken hem müşahadeye götürürken sürekli dövmüşlerdir. Çocukları tersten kelep

çeleterek müşahade odalarına atmışlardır. Birkaç saat müşahadede kelepçeli vaziyette bekletilen çocuklar önce cezaevindeki hastaneye ardından Sincan devlet hastanesine götürülmüşler burada doktorla iletişim kurmaları yanlarında bulunan askerlerce engellenmiştir. Hastaneden getirilen çocuklar bir kez de cezaevi girişinde çıplak aramaya maruz bırakılmış gene dövülerek müşahade odasına götürülmüşlerdir. Camları açık olan müşahade odasında çocuklara ne yatak ne kıyafet verilmiştir. Sadece bir battaniye verilen çocuklar ertesi gün akşama kadar da aç bırakılmışlardır. Cezaevini ziyaretimizden bir iki saat önce muhtemelen heyet geleceği bilgisini alan cezaevi idaresi müşahade odalarına yatak vermiştir."

Milletvekillerinin hapishaneye gitmek istemesinin sürekli engellenmesinin de anlamlı olduğunun belirtildiği açıklama, konuya ilişkin suç duyurusunun yapıldığı ve bu saldırının da devlet güvenlik güçlerince yapılan bütün saldırılar gibi cezasız bırakılmaması için sürecin sonuna kadar takipçisi olunacağı ifade edilmesiyse sonlandırıldı.

"Aykut için turnikeden atla!"

İstanbul: 30 Aralık günü akbil parası olmadığı için turnikeden ücretsiz geçmeye çalışan ve özel güvenliğinin saldırısına uğrayan **Aykut Kelek** için 31 Aralık günü Taksim Metrosu'nda eylem yapıldı. "Akbi basma, turnikeden atla", "Hırsızlara kıyak vatandaş

dayak", "Hırsız var" sloganlarının atıldığı eylemde turnikeler önüne gelen kitle adına yapılan konuşmanın ardından yüzlerce kişi turnikelerden atladı. Daha sonra metroya inen kitle sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Ankara: "Kart basma, turnikeden atla" yazılı pankart açan kitleye ilk önce özel güvenlik saldırdı. Saldırılı püskürtün kitle metroya geldiğinde

burada açıklama yaparak, hep birlikte turnikelerden atlanması çağrısı yapıldı. Turnikelerden atlayan kitleye çevik kuvvet polisleri coplarla saldırıya geçti. Metroda önlerine gelene küfür eden ve cop sallayan çevik kuvvet yere düşen Halkevleri üyesi bir kişiyi de uzun süre darp etti. Bazı polislerin saldırı sırasında silahlarını halka doğrulttuğu görüldü.

Amed'de okurlarımıza dava!

Amed: Dört okurumuz, 18 Mart 2013 tarihinde Newroz'a çağrı bildirisini dağıttıkları sırada gözaltına alınmış ve aynı gün serbest bırakılmışlardı. Gözaltına alındıkları sırada kendilerine herhangi bir parti, dernek, sendika vb. üyesi olup olmadıkları, dağıtılan bildirin "Kimler tarafından temin edildiği", "TKP/ML örgütüyle ilişkilerinin olup olmadığı" sorulmuş ve bu şekilde dağıtımını yaptıkları künyeli bildirimleri "illegal yayın" olarak nitelendirilmeye çalışılmıştı.

Okurlarımız hakkında, TCK 215. Madde gereğince "Suçu ve suçluyu övmekten" dava açıldı. Hiçbir hukuki dayanağı olmayan iddianamede ise, bildiride geçen "Faşist Türk Devleti" ve "Kürt kasabı Recep Tayyip Erdoğan" ibareleri ile üzerinde **İbrahim Kaypakaya**'nın resminin bulunduğu bildiri suç unsuru kabul edildi. İlk duruşma 25 Mart'ta görülecek.

Erzurum'da Gezi tutsaklarına keyfi uygulama

H. Merkezi: Gezi İsyanı'nın ardından gerçekleştirilen operasyonlarda tutuklanan ve hala Erzurum H Tipi Hapishane'de tutuklu bulunan Özgür Gelecek Gazetesi muhabiri ve Gezi tutsağı **Çetin Kirsiz** maruz bırakıldıkları keyfi uygulamaları ve hak gasplarını gazetemize gönderdiği bir mektupla anlattı.

Göz rahatsızlığı için sevk istediğini belirten Kirsiz, randevunun 1,5 ay sonrasına verildiğini belirterek doktora ise kelepçeli tedavi dayatmasında bulunulduğunu belirtti. Daha önce de kelepçe dayatmasında bulunulduğunu belirten Kirsiz yaşanan hak gaspını, "Jandarma ve doktor tarafından

kelepçe çıkarılmayarak yeniden kelepçeli tedavi dayatılmasında bulunuldu. Bu onursuz dayatmayı kabul etmemem üzerine tedavim gerçekleştirilmeyerek tekrar hapishaneye getirildim" şeklinde aktardı.

Kirsiz keyfi uygulamaların yaşandığı görüşlere ilişkin ise, zaten 45 dakika olan açık görüş haklarının ziyaretçi aramaları, keyfi bekletmeler vb. uygulamalarla 20 dakikaya sınırlandırıldığını belirtti. Kirsiz, Kasım ayı içerisinde Gezi tutsağı **Can Koçak**'ın görüşçülerinin keyfi şekilde bekletildiğini ve arama adı altında görüş süresinin gasp edildiğini belirtti.

İyi ki doğdun Berkin!

İstanbul: Gezi İsyanı'nın unutulmayacak en küçük militanıdır Berkin. Ölüm ile yaşam arasındaki çizgide isyanın direngenliğini 200'ü aşkın gündür sürdürüyor. "Uyuyan bir toplumun uyanması için uykuya yatan" Berkin, 5 Ocak günü 15 yaşına girdi. Yaşamına sığdırdığı en güzel günleri yüzlerce kişinin sloganıyla karşıladı. 5 Ocak günü Berkin Elvan'ın yoğun bakımda kaldığı Okmeydanı Hastanesi'nde bir araya gelen yüzlerce kişi Berkin'in doğum gününü kutlayarak bir kez daha "Uyan Berkin, biz uyanıyoruz artık" diye haykırdı.

Partizan da "Berkin Elvan onurumuzdur" yazılı pankart açarak eyleme katıldı. Hastane önünde bir araya gelen Partizan kitlesi "Diren Berkin seninle yiz", "Berkin Elvan onurumuzdur" sloganlarıyla ailenin bulunduğu acil girişine kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Partizan kitlesi pankartını hastane demirlerine asarak doğum günü etkinliğine katıldı.

Eylemde "Sen iyileş, ekmeği biz alırız", "14 yaşında gittin 15'inde dönmedin, tarihe geçtin, dön artık" yazılı dövizler de dikkat çekti. Eylemde ayrıca "İyi ki doğdun Berkin Elvan" yazılı doğum günü pastası, çiçek ve ekmeğe bırakıldı. Kitlenin alkışlarıyla gerçekleştirilen doğum günü renkli balonların ve dilek fenerlerinin uçurulması ile son buldu.

Hasta tutsak yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Bitlis E Tipi Hapishane'de tutulduğu tek kişilik hücrede aç bırakılan, kalp krizi geçiren, zamanında müdahale edilmeyen ve 18 gündür hastanede yaşam mücadelesi veren 45 yaşındaki **Seyithan Taşkıran** adlı tutsak yaşamını kaybetti. 1993 yılında yaşanan bir olayda o dönem 13 yaşında olan birinin verdiği ifade sonucu 2009 yılında gözaltına alınarak tutuklanan Seyithan Taşkıran'a, Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından müebbet hapis cezası verilmişti.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Yıkılmaz kaleler kitlelerdir!

17 Aralık'tan itibaren başlayan "büyük operasyon" son hızıyla devam ediyor. Bu operasyon ile açığa çıkan çark, yıllardır devrimciler tarafından her fırsatta teşhir ediyordu. Bu yaşananlar bizler açısından bilinmeyen, tanık olmadığımız şeyler değildi. Sistemin bütün dışlarında olan gerçeklerdi. Ve bu gerçeği bütün sistem partileri ile bürokratları en ince ayrıntısına kadar biliyorlardı ve de bunun bir parçasıydılar. Bu klik savaşının nedenlerinden **birincisi** Ortadoğu başta olmak üzere emperyalistlerin cirit attığı coğrafyalarda yaşanan kitle hareketleri ve savaşlara karşı "jandarma karakolu" olarak kullanılan AKP hükümetinin yeterli gelmemesidir.

İkinci neden düne kadar çıkar ortaklığı yapan, "Beraber yürüdük biz bu yollarda" diyen Cemaat ve AKP "kardeşliğinin", işçi ve emekçilerin alinteri ve kanıyla büyüyen pastadan pay kavgasına dönüşmesi, Cemaat'e zekâtın kesilme riskinin doğmasıdır. Ancak bu kavgaları şu gerçeğin üstünü örtemez: Gülen de, AKP'de, ABD gibi emperyalist güçlerden bağımsız hareket edemezler. Bu hem kendi düşkünlüklerinin gerçekliği iken esasta ülkenin sosyo-ekonomik yapısıyla ilgilidir.

Üçüncüsü ve en önemli neden ise; Mayıs ve Haziran aylarına damgasını vuran Gezi İsyanı'nın AKP hükümetini köşeye sıkıştırması ve AKP'nin bu krizi yönetememesidir. "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" diyen milyonlar, ülke tarihinde ilk kez bu denli kitlesel bir şekilde kent meydanlarına akmış ve büyük kentlerin, ticaret merkezlerinin kalplerini işgal etmiştir. Buna tahammül edemeyen egemenler açısından da artık hiçbir şeyin eskisi gibi kalmayacağı tahmin edilebilir bir şeydi!

"CHP, 'ambulansın arkasına takılan taksi' olmaya devam ediyor"

Dershane konusunda yaşanan ilk çatışmalarla açığa çıkan Cemaat-AKP dalışının, Başbakan Erdoğan'ın oğluna dava açılmasına kadar ilerlediği bu süreçte CHP açısından "bazi tesadüfler" yaşanıyordu. Gezi İsyanı'ndaki milyonların gücüne konmak ve bu isyanı çarpıtmak için zaman zaman atraksiyonlar yapmaya çalışan CHP'nin, BDP'li Sırrı Süreyya Önder'in kullanmış olduğu "ambulansın arkasına takılan taksi" tanımlamasına uygun bir hat sürdürdüğünü söylemeliyiz.

Tesadüf olarak yansıtılan CHP'nin bir dizi yurtdışı görüşmeleri yapması, ardından faşist bir parti olmasına rağmen burjuva medya tarafından TV'lerde, gazetelerde vb. alternatif olarak yansıtılmaya çalışılmıştır. Oysa aynı

*Bahsini etiklerimizi
gerçekleştirebilmek,
başta bizim
örgütlenmemiz ve organize
olmamızla mümkündür.
Ancak belirleyici olan
kitlelere yaslanmak,
kitlelerden güç almaktır.
Tekrar söylüyoruz ve
hep söylemeye
devam edeceğiz:
Yıkılmaz kaleler
kitlelerdir!*

CHP, **Mustafa Sarıgül** gibi Fethullah'a yakınlığı ile bilinen bir kişiyi İstanbul'a, **Mansur Yavaş** gibi MHP'de faşistliğini tescillemiş bir şahsı Ankara'ya aday gösterebilmiştir. Özellikle Kürdistan coğrafyası ve İç Anadolu'da da eski DYP, AKP ve MHP kadrolarını aday gösteren CHP'nin "alternatifliği" buradan tartışılmalıdır.

Esas hedefin devlet olması önemlidir. AKP sadece uşaktır. Sistemin bir çarkıdır. "Bozuk düzende sağlam çark olmaz" sözü tam da bu konuya oturan bir kavramdır. Devlet erki toptan bozuk ve çarklardan biri ve en tehlikelisi CHP'dir. Çünkü egemenler alternatif olarak emekçi halkımıza burayı işaret etmektedir. CHP'nin de, AKP'nin de, Cemaat'in de patronları belli; icazet aldıkları yerler aşıkardır. Durum böyleyken yürüttüğümüz çalışmalarda kitlelere esas yıkılması gerekenin devletin kendisi olduğu propaganda edilmelidir.

Halktan çalana, rüşvete, talana son!

Yolsuzluk pislüğünün ortaya saçılması ile birlikte kitleler Gezi'nin sıcaklığı ile yeneden alanlara çıkmaya başlamıştır. AKP il binalarına yönelmiş, yer yer gece yarılmasına kadar süren çatışmalar yaşanmıştır/yaşanıyor. Bizlere düşen görev de Gezi'nin ışığında ve Gezi'den edindiğimiz deneyimlerle gelişen harekete inisiyatif koyarak katılmak, önderlik edebilmektir. Mahallelerde inisiyatif almaya çalışmak, kitleleri eyleme, sokağa çağırarak, yürüyüşler düzenlemek önemli ve değerli pratiklerdir. Bu pratikler büyütülmeli ve yaygınlaştırılmalıdır. Yaşanan eylemlere önderlik etmek, aktif yer alabilmek önemli iken kitlelerin güvenliğini

almak kadar propaganda çalışması yürütmek, kitleyle buluşmak da belirleyici olacaktır.

Yine Gezi'den öğrendiğimiz "**Panik yapma, organize ol**" "esprisini" hatırlamalıyız. Çalışmalarımızı kolektif bir şekilde örerak, görev paylaşımlarını yapabileceğimiz komisyonlar şeklinde çalışma tarzını oturtmalıyız. Esas derdimiz, kitleleri örgütlemek olduğuna göre ilk elden kendimizin hızlıca organize olması, süreci örgütlemesi, inisiyatif alması da süreci kolaylaştıracaktır. Görev paylaşımlarında ajitasyon ve propaganda ya özel önem verilmelidir. Örneğin 27 Aralık akşamı Taksim'de yaşanan çatışmada bir görsellik yaratabilmek önemli pratiklerdendi. "**Kaypakaya burada, Partizan barikatta**", "**Diren, kazan, Partizan**" gibi sloganlar anlamlı ve yaratıcı pratikler olmakla birlikte kitlenin sahipleneceği daha genel şiarlar da bulunmalıdır. "**İsyan et!**" şiarını benimseyip, yaygınlaştırmak bunun önemli bir adımı olabilir.

Yine yürüteceğimiz ajitasyon-propaganda konularından birisi de **Roboski Katliamı'nın ikinci yılı** olmalıdır. Katliamı anarken, hesap sorulmalı, yapılan eylem ve etkinliklere aktif bir şekilde katılmalı, esasta ise sovenist dalgayı kırabilmek için çaba sarf edilmelidir. Ve devletin "barış sürecinde" Kürt ulusuna dönük imha, inkar ve asimilasyon politikaları teşhir edilmelidir.

İşçi sınıfının sessizliğini bozalım, talepleri öne çıkaralım!

Yolsuzluk, hırsızlık batağında ortalığa saçılan milyon dolarlar ve daha fazlası emekçi halkımızın alinterinden çalınan, sömürülen paralardır. En çok ise asgari

ücret alan ve güvencesiz çalıştırılan işçilerin emeğinden çalınmıştır. Bu klikler arası dalganın her iki tarafında da emek sömürüsü üzerinden palazlanan sermayedarlar vardır. Biz işçi ve emekçilere **804 TL** reva görülürken, onlar emeğimizden çaldıkları paraları, para makineleri ile sayıp ayakkabı kutularına saklamaktadırlar.

Egemenlerin bu kadar pervasız olması ise işçi sınıfının örgütsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Buna engel olabilmek de rejim açısından esas tehlikeyi oluşturan işçi sınıfının uyanması, harekete geçmesi, örgütlenmesidir. Buna önderlik etmek ise yine biz devrimcilerin omuzlarındadır. Tayyip Erdoğan'ın Gezi İsyanı sürecinde sarf ettiği "**Zam için, sendikal haklar için sokağa çık-salar neyse!**" sözlerini hatırlayalım. Başbakan'ın bu kadar pervasız söylemleri işçi sınıfının sesini yükseltmemişinden, öndersiz, örgütsüz olmasındandır.

Devlet yeni ekonomi politikalarını belirlerken, büyümeyi işçi sınıfının sömürüsü üzerinden belirler. İktidarlar tarafından çıkarılan her paket patronlara teşvik, emekçilere kemer sıkma, işçi ücretlerinde azalma olarak yansıyor. Bu eksende ibreyi işçi sınıfının taleplerine çevirmeli, işçi ve emekçilerin sesi olmalı, bu talepleri genişletmeliyiz. Öyleyse işçi sınıfı ve milyonlarca emekçiyi ilgilendiren kıdem tazminatı hakkımızı savunalım, asgari ücretle ilgili talepleri haykıralım. Bahsini etiklerimizi gerçekleştirebilmek, başta bizim örgütlenmemiz ve organize olmamızla mümkündür. Ancak belirleyici olan kitlelere yaslanmak, kitlelerden güç almaktır. Tekrar söylüyoruz ve hep söylemeye devam edeceğiz: **Yıkılmaz kaleler kitlelerdir!**